

கலாநிலயம்

A Literary Weekly

வியாழன்தோறும் வெளிவரும்.

வருஷ சந்தா
உள் நாடு ரூ. 7 8 0
புற நாடு ரூ. 9 8 0

காரியாலயம்:—
வேளாளர் தெரு,
புரசைபாக்கம், சென்னை.

Vol 6.]

1933 ஞா மார்ச் மீ 2உ

[No. 9

பொருளடக்கம்.

1. தலையங்கம் (Leader) 161	7. வீரகத்தி விநாயகர் திருவூஞ்சல் நவாலி க. சோமசுந்தரம் பிள்ளை 171
2. தமிழ்ப் பாடம் (நளவெண்பா - கலிநீங்கு காண்டம்) 163	8. கலித்தொகை (பாலைக்கலி 6.) T. A. கனகசபாபதி முதலியார் 172
3. அப்பர் (64 கலை-வியாகரணம்-குற்றியலுகரம்) E. N. தணிகாசல முதலியார் B.A.B.L. 165	9. பொதிகை நிகண்டு (ககர வருக்கம்) S. வையாபுரிப்பிள்ளை B.A., B.L., 173
4. தேவகி (ஓர் நாவல்) K. இராஜகோபாலன் 166	10. யாப்பிலக்கணம் (செய்யுள்—வெண்பா) வித்துவான் M. V. வேணுகோபாலப்பிள்ளை 174
5. நம்மாழ்வார் வைபவம் (4-ம் பத்து, 7-ம் தசகம்) K. இராஜகோபாலாச்சாரியார் B.A.B.L. 168	11. கம்பராமாயணம் (மாரீசன் வதைப்படலம்) T. N. சேஷாசலமையர் B.A., B.L. 175
6. காற்றுமழை (அங்கம் 1. களம் 2.) Shakespeare's - Tempest 169	12. வர்த்தமானம் 179

கலாநிலயம்

சொன்னால் விரோதம் 8.

நளாயினியே யல்லளோ நன்மனைவியென்று ஸ்ரீ சங்கராசாரிய ஸ்வாமிகள் எடுத்துக் காட்டிக் கொண்டாடினார். முன்னர் நாம் விளக்கியவாறு, மனைவியென்னும் உறவில் நளாயினி தலைநின்ற நீர்மை, மாதுடவுறவுகள் அணையவைகளின் பெருமையையுஞ் சார்ந்ததாகும். மன்னவன் குடிகள், எசமானன் வேலையாள், தந்தை மைந்தன், கொள்வோன் கொடுப்போன், ஆசான் மாணவன், இவையணைய உறவுகள்யாவற்றிலும், ஒரு திறத்தவன் தனக்குரிய கடமையைச் செவ்விதின் ஆற்றும் வகையில் தன்னையே துறந்துகொள்ளவேண்டிய தூய்மையானது, மறுதிறத்தவன் அக் கடமையைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு, குணம் ஒழுக்கம் முதலியவைகளால் எத்துணைத் தகுதியுடையவனு யிருக்கின்றான் என்பதை ஒருபோதுஞ் சார்ந்திருப்பதன்று. “உன் முறைமையை நீ செலுத்திவிடு. அதனைப் பெற்றுக்கொள்ள நிற்பவன், உன்பால் அதற் கெதிராகத்தான் புரியவேண்டிய கடமையைப் புரியாதொழியும் புல்லனுவானாயின் ஆகுக. அதனால், என்! அவன் உனக்குச் செய்யவேண்டிய கடமையைச் செய்யாமையாற்றானே, அன்னவனைப் புல்லன் என அழைக்கின்றாய். மற்று, அவன் அவ்வாறு புல்லனாய் காரணமே காரணமாக, நீயும் உன் கடமையை அவனுக்குச் செய்யாமல் உன்னைப் புல்லனாக்கிக்கொள்ளல் அழகாமோ! அவன், உன் கடமைக்கு எதிர்க்கடமை செலுத்தானாயின், இக்கணக்கினை நேர்செய்யக் கடவுள் ஒருவர் இல்லையோ! ஆகையால் அவனை விட்டுவிட்டுக் கடவுளையே உன் கடன்கார னாக்கிக்கொள்வது, உனக்குச் சாலவும் இலாபமன்றோ” — என்று எம்ர்ஸன் உரைத்

துள உத்தம மொழிகளைக் கேளாச் செவிகள் நீளமே பெரிதுடையன.

இந்தத் தத்துவத்தால் இயக்கப்பெற்ற உத்தமி நளாயினி போல்வார் சிலர், “தங்கள் நாயகரின் தெய்வம் தவம் பிறிதில்லை என்னும் மங்கைமார்,” அந்நாயகர் எத்தன்மையராயினும், கடமை கெடும் ஒழுக்கு தற் காதாரமாயிருந்த சிந்தையின் தூய்மையை ஆங்கில இலக்கியங்களினின்று டேயன் என்பவர் வியப்புடன் விளக்கிவருகின்ற மொழிகள், இன்று, புல்லுரைகள் கேட்டுத் தூர்ந்திருக்கும் செவிகளைச் செம்மை செய்வதற்கு உதவும் என நினைக்கின்றோம். மேலும் வரைகின்றார் அவர்—

Aspasia forlorn,

“Walks discontented with her watery eyes
Bent on the earth. The unfrequented woods
Are her delights : and when she sees a bank
Stuck full of flowers, she with a sigh will tell
Her servants what a pretty place it were
To bury lovers in ; and make her maids
Pluck them and strew her over like a corse.
She carries with her an infectious grief,
That strikes all her beholders ; she will sing
The mournful'st things that ever ear hath heard,
And sigh and sing again ; and when the rest
Of our young ladies in their wanton blood,
Tell mirthful tales in course, that fill the room
With laughter, she will with so sad a look
Bring forth a story of the silent death
Of some forsaken virgin, which her grief
Will put in such phrase, that, ere she end,
She'll send them weeping one by one away.”

Like a spectre about a tomb, she wanders forever about the remains of her destroyed love, languishes, grows pale, swoons, ends by causing herself to be killed. Sadder still are those, who, from duty or submission allow themselves to be married while their heart belongs to another. They are not resigned, do not recover like Pauline in "*Polyeucte*." They are crushed to death. Panthea, in Ford's "*Broken Heart*" is as upright but not so strong, as Pauline; she is the English wife, not the Roman, stoical and calm. She despairs sweetly, silently and pines to death. In her innermost heart she holds herself married to him to whom she has pledged her soul. It is the marriage of the heart which in her eyes is alone genuine, the other is only *disguised adultery*. In marrying Bassanes she has sinned against Orgilus; moral infidelity is worse than legal infidelity, and thenceforth she is fallen in her own eyes. She says to her brother:—

"Pray, kill me

Kill me pray; nay will ye?"

Ithocles

"How does they lord esteem thee?"

Panthea

"Such an one.

As only you have made me; a faith-breaker

A spotted whore; forgive me, I am one—

In act, not in desires, the gods must witness

For she's that wife to Orgilus, and lives

In adultery with Bassanes,

Is at the best a whore. Wilt kill me now?

The handmaid to the wages

Of country toil, drinks the untroubled streams

With leaping kids; and with bleating lambs,

And so allays her thirst secure; whiles I

Quench my hot sighs with bleeding of my tears."

With tragic greatness, from the height of her incurable grief she throws her gaze on life.

"My glass of life, sweet princess, hath few

minutes

Remaining to run down; the sands are spent;

For by an inward messenger I feel

The summons of departure short certain...Glories

Of human greatness are but pleasing dreams,

And shadows soon decaying; on the stage

Of my mortality, my youth hath acted

Some scenes of vanity, draws out at length.

By varied pleasures, sweeten'd in the mixture,

But tragical in issue . . . That remedy

Must be winding-sheet, a fold of lead,

And some untrodden corner in the earth."

There is no revolt, no bitterness; she affectionately assists her brother who has caused her unhappiness and tries to enable him to win the woman he loves; feminine kindness and sweetness overflow in her in the depths of her despair. Love here is not despotic, passionate as in southern climes. It is only deep and sad; the source of life is dried up, that is all; she lives no longer; because she cannot; all go by degrees—health, reason, soul; in the end she becomes mad, and behold her dishevelled, with wide staring eyes, with words that can hardly find utterance. For ten days she has not slept, and will not eat any more; and the same fatal thought continually afflicts her heart, amidst vague dreams of maternal tenderness and happiness brought to nought, which come and go in her mind like phantoms;—

"Sure if we were all sirens, we would sing pitifully
And 'twere a comely music, when in parts
One sung another's knell; the turtle sighs
When he has lost his mate, and yet some say
He must be dead first: 'tis a fine deceit
To pass away in a dream! Indeed I have slept,
With mine eyes open, a great while. No falsehood
Equals a broken faith; there's not a hair
Stick on my head, but like a leaden plummet
It sinks me to the grave: I must creep thither:
The journey is not long.

Since I was first a wife, I might have been

Mother to many pretty prattling babes;

They would have smiled when I smiled; and for certain

I should have cried when they cried—truly brother,

My father would have pick'd me out a husband

And then my little ones had been no bastards;

But it is too late for me to marry now,

I'm past child-bearing; 'tis not my fault

spare your hands;

Believe me I'll not hurt it.....

Complain not though I wring it hard: I'll kiss it

Oh it is a fine soft palm!—hark, in thine ear;

Like whom do I look, prithee?—Nay no whispering

Goodness! we had been happy; too much happiness

Will make folk proud, they say.... .

There is no peace left for a ravished wife

Widowed by lawless marriage; to all memory

Panthea's, poor Panthea's name is strumpeted.....

Forgive me; Oh! I faint.."

She dies imploring that some gentle voice may sing her a plaintive air, a farewell ditty, a sweet funeral song. I know nothing in the drama more pure and touching.

இரக்கமுந் தூய்மையும் இதனினும் அதிகம் வாய்ந்தது எங்குளதென டேயன் என்னும் இந் நூல்நய முணரும் பெரியார், பான்தியாவின் சரிதத்தை வியக்கின்றார். எனையோரும் அவரளவு இதனை வியப்பார்களென்பதில் ஐயமில்லை. எனினும், வியந்துரைப்பதொன்றும் நயந்து செய்வது வேறுமாய் முரண்பட நடத்தும் வாழ்க்கையின் இழிவைப் பழிப்பதற்குப் போதிய சொற்கள் எம் மொழியிலும் இல்லாமையே குறை.

சிர்தனை உயர்ந்துசெல்லும் சரியோர், மேற்கோள் களாக எடுத்தாளப்பெற்ற அந் நாடகநூ லாகிரியர். அவைகளை எடுத்தாரும் டேயன், கலைபொதிந்த மனத்தின் தூய்மை வாய்ந்தவராதலின் அதன் அருமையை அறிந்து பாராட்டுகின்றனர். நம் காமகோடிபீடாதிபதி ஸ்ரீ ஜகத்குரு சங்கராசாரிய ஸ்வாமிகள் அறிவொடு துறவும் வாய்ந்த தூய்மையோராதலின், நளாயினி அனையவர் தெய்வத்தன்மையை ஆராதித்தற்குரிய விக்கிரகமாக நம்மனோர் உள்ளத்தில் நிறுவுமோர் நீர்மையராகின்றனர். எனின், இன்னவர்தம் பொன்னுரைகளை இதயத்தின்மீது பொறித்துக்கொள்ளாமல், உன்னுதற்கும் பன்னுதற்கு முதவாத சில கொள்கைகளைக் கோட்டிகொண்டு புகட்டப் புகுவது, ஏன் நிகழ்கின்றது எவ்வாறு நிகழ்கின்றது, என்றெல்லாம் ஏங்குவார்க்குத் திருவள்ளுவர்,

"சிறியா ருணர்ச்சியு ளில்லை பெரியாரைப்
பேணிக்கொள் வேமென்னு நோக்கு"

என்னும் அமைதியை எடுத்துக்காட்டி யிருக்கின்றார். இதனைச் சொன்னால் வீரோதமாகுமோ என அஞ்சிச் சொல்லாமல் விடுவது துரோகமாகுமே.

தமிழ்ப் பாடம் 59.

நள வேண்பா—கவி நீங்கு காண்டம்

[146-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

வாகுகன் மொழிந்ததுகேட்டு, அவன் உரைக்கும் உருவிற்கும் உள்ள வேறுபாட்டை நினைந்து மிக வியந்தவனாய்ச்சுவேதன் என்னும் அந்தணன் விதர்ப்ப நாடு வந்துசேரத் தமயந்தி மிகுந்த ஆவலோடு உற்றது வினவி, மீண்டும் அவ் வந்தணனை அயோத்திமா நகருக்கு அனுப்பிய செய்தியை இனிவரும் மூன்று செய்யுள்கள் கூறுகின்றன.

[கொல்

எங்க ணுறைந்தனைகொ லெத்திசைபோய் நாடினை கங்கை வளநாட்டார்தங் காவலனை—அங்குத் தலைப்பட்ட வாறுண்டோ சாற்றென்றான் கண்ணீர் அலைப்பட்ட வாகத்தா ளாங்கு.

35.

பதவுரை.

ஆங்கு - அவ்வந்தணன் வந்தபோது,

கண் - கண்களிலிருந்து வரும்

நீர் - நீரானது

அலைப்பட்ட - அலைபடும்படி புரண்டோடிய

ஆகத்தாள் - மார்பையுடைய தமயந்தி,

“எங்கண் - எவ்விடத்தில்

உறைந்தனை - தங்கினாய்,

எ - எந்த

திசை - திக்கில்

போய் - போய்

நாடினை - தேடினாய்,

அங்கு - நீ போனதிசையில்,

கங்கை - கங்கையாற்றினது

வளம் - வளப்பம் மிகுந்த

நாட்டார்தம்-நாட்டினர்களாகிய நிடதர்களது

காவலனை - அரசனை (நளனை)

தலைப்பட்டவாறு - சந்தித்தது

உண்டோ - உண்டோ,

சாற்று - சொல்”

என்றான் - என்று கூறினான்.

விரிவுரை:—ஆவலுடன் வினவுகின்ற இந்தத் தமயந்தி சொற்களை அடுக்கிப் பொழிகின்றான். ‘நளனை நீ கண்டது உண்டோ’ என்று மாத்திரம் கேட்கவேண்டிய அப்பேதை, அமைதியற்று, இவன் தங்கிய இடமும் சென்ற திசையும் பலபட வினவினாளானாலும் அவ்வந்தணன் கூறவேண்டியதை மாத்திரம் மிகவும் சுருக்கமாக நன்கு கூறுகின்றான்.

[கால்

வாக்கினான் மன்னவனை யொப்பான் மறித்தொரு ஆக்கையே நோக்கி னவனல்லன்—பூக்கமழும் கூந்தலாய் மற்றக் குலப்பாக னென்றுரைத்தான் ஏந்துநான் மார்ப னெடுத்தது.

36.

பதப்பிரிவு:—வாக்கினான் மன்னவனை ஒப்பான் மறித்து ஒருகால் ஆக்கையே நோக்கின் அவன் அல்லன் பூ கமழும் கூந்தலாய் மற்று அ குலம் பாகன் என்று உரைத்தான் ஏந்து நூல் மார்பன் எடுத்து.

பதவுரை.

நூல் - பூணூலை

ஏந்து - தாங்கிய

மார்பன் - மார்பைஉடைய அவ்வந்தணன்,

“பூ - பூவினது மணம்

கமழும் - கமழ்கின்ற

கூந்தலாய் - கூந்தலையுடையவளே,

அ - அந்த

குலம் - சிறந்த

பாகன் - பாகனானவன்,

வாக்கினால் - பேச்சினால்

மன்னவனை - அரசனை

ஒப்பான் - போன்று இருக்கின்றான் (ஆனால்),

மறித்து - மீண்டும்

ஒருகால் - ஒருதரம்

ஆக்கையே - (அவனது) உடலையே

நோக்கின் - பார்த்தால்

அவன் - அரசன் எனத் தகுந்தவன்

அல்லன் - ஆகமாட்டான்”

என்று - என்று

எடுத்து - எடுத்து

உரைத்தான் - சொன்னான்.

விரிவுரை:—அந்தணன் கூறியவெல்லாம் இச்செய்யுளில் கூறப்பட்டிருக்கவில்லை. முதலில் அவன் விஷயத்தை அறிந்துகொள்ளும்படி சுருக்கமாக இதனைச் சொல்லிப் பிறகு தான் கண்ட வாகுகனது உருவத்தையும் அவன் உரைத்த சொற்களையும் விரிவாகக் கூறியிருத்தல் வேண்டும். ‘அக் குலப் பாகன்’ என்று சுட்டியது, கூறும்போது இவன் நினைவில் தோன்றிய உருவத்தைக் கருதிக் கூறியதெனக்கொள்ளலாம். “தலைப்பட்டவாறுண்டோ” என்று கேட்ட தமயந்திக்கு இவ்வந்தணன் “தலைப்பட்டேன் என்றும் சொல்வதற்கில்லை; தலைப்படவில்லை என்றும் சொல்வதற்கில்லை; என்னுரைக்கு நேர்நின்று எதிர்மாற்றந்தந்தவன், காவலன் அல்லன், ஓர் பாகனே. அவன் உருவமும் இது, அவன் கூறியதும் இதுவே. இனி உன் துண்ணறிவிற் கேற்றவாறு உண்மை யாதென ஊகித்துக்கொள்” என்று இயம்புவானாயினான்.

பாகன், என்பதைத் தமிழ்மொழியாகக் கொண்டால் அது தேர்ப்பாகனைக் குறிக்கும்; வடமொழியாயின் சமைபல் செய்வோனைக் குறிக்கும். நளன் இவ்விரு தொழிலும் அங்குச் செய்திருந்தானாகையால், இவ்விரு பொருளிலும் அவனைப் ‘பாகன்’ என்று சொல்வது பொருந்தும்.

உருவம் எதுவாயினும் தொழில் எதுவாயினும் ஒருவனுடைய பெருமையை அறிவதற்கு இடமாயிருப்பது அவன் வாக்கு. நளன் வாகுகனாய்ச்சென்று அயோத்திமன்னனுக்குத் தான், “மாள்தேர்த் தொழிற்கும் மடைத்தொழிற்கும் மிக்கோன்” என்று தெரிவித்துக்கொண்டபோது அம்மன்னன், “இம்மொழிக்குத் தக்கானை இங்கே தருமின்” என்றமதித்துரைத்ததை முன்னர்க் கண்டோம். அந்தணனும் இங்கு வாக்கினாலேயே அவன் மன்னவன் ஆதல்வேண்டும் என மதிக்கின்றான். ஓளவை பிராட்டியாரும்” துப்பார் திருமேனி தும்பிக்கையான் பாதம் தப்பாமல் சார்வார்தமக்கு” உண்டாகும் நலங்களிலெல்லாம்

வாக்கு உண்டாவதையே முதன்மையாக வைத்திருக்கின்றார்.

மீண்டோர் சுயம்வரத்தை வீமன் நிருமடந்தை பூண்டாளென் றந்தணை போயுரைத்தால்—நீண்ட கொடைவேந்தற் கித்தூரார் தேர்க்கோலங் கொள் படைவேந்த னென்றார் பரிந்து. 37. [வான்

பதப்பீரிவு:—மீண்டும் ஓர் சுயம்வரத்தை வீமன் நிருமடந்தை பூண்டார் என்று அந்தணை போய் உரைத்தால் நீண்ட கொடை வேந்தற்கு இ தூரம் தேர் கோலம் கொள்வான் படை வேந்தன் என்றார் பரிந்து.

பதவுரை.

“அந்தண - அந்தணனே,
வீமன் - வீமராஜனுடைய

திரு - அழகிய

மடந்தை - பெண்

மீண்டு - மறுபடியும்

ஓர் - ஒரு

சுயம்வரத்தை - சுயம்வரத்தை

பூண்டார் - மேற்கொண்டார்,

என்று - என்று

நீ - நீ

போய் - (அயோத்தில்) போய்

உரைத்தால் - சொன்னால்

நீண்ட - உயர்ந்த

கொடை - ஈகையையுடைய

வேந்தற்கு - இருதுபர்ண வேந்தனுக்கு,

படை - படையையுடைய

வேந்தன் - நளவேந்தன்

இ - இந்த

தூரம் - தூரத்தளவும்

தேர்க்கோலம் - தேரோட்டும் கோலத்தை

கொள்வான் - அடைவான் (அதாவது சாரதியாக வருவான்)” என

பரிந்து - அன்போடு

என்றார் - (தமயந்தி) சொன்னார்.

விரிவுரை:—தமயந்தி மிக்க துண்ணறிவு உடையவள். நளன் சென்றடைந்த இடத்தைத் தேடித் தெரிந்துகொள்ளச் செய்த உபாயம் போலவே, அவனைத் தன்னிடம் வரவழைப்பதற்கும் ஓர் உபாயம் செய்கின்றார். எனினும் உரைத்த பதிலைக்கொண்டு அக்குலப்பாகனை நளனென்றே நினைக்கலாமாயினும் உருவம் வேறுபட்டிருப்பதால் அவனை நளன் என்று உறுதியாய்க் கொள்வதற்குமில்லை. ஆதலால் அப்பாகனைத் தன்னூர்க்கு வரச்செய்து தானே நேரில் பார்த்தும் பின்னும் சில சோதனைகள் செய்தும் உண்மையைத் தேர்ந்தறிய விரும்பினார். புத்தி கூர்மையுள்ள வளாதலால் அதற்குத் தக்க உபாயமும் வெகுவிரைவில் ஊகித்தனர். தனக்குச் சுயம்வரம் என்றால் இருதுபர்ணன் தவறாது வருவான் என்பது அவள் துணிவு. இருதுபர்ணனுக்குச் சாரதியாய் வருவதும் அவ்வாகுகைத்தான் அமையவேண்டும் குதிரையின் மனம் அறிந்து மந்திரத்தால் ஓட்டும் சக்தி வாய்ந்தவன் நளன் தான் என்பது அவளுக்குத் தெரியும். அவனையல்லாது வேறு யாரையும் பரகளுக்க் கொள்ள இருதுபர்ணனுக்கு இயலாது. ஏனெனில், அந்த

இரண்டாம் சுயம்வரமும் நாளையே நடக்குமென்று அந்தணனை இருதுபர்ணனுக்குச் சொல்லச் சொல்கின்றார். இது பின்வருகின்ற ஒரு செய்யுளால் தெரியும். நானாறு நாழிகை தூரம் நாளொன்றில் தேர்கடவ வல்லவன் நளன் ஒருவனையாதலால், அவ்வாகுகன் உண்மையில் நளவேந்தனையாகில் இருதுபர்ணனும் தன் வாகுகப்பாகனது திறமறிந்து அவனையே தேர்க்கோலங் கொள்வதற்குத் தேர்ந்திடுவன். அப்படி ஒரு நாளில் அப்பாகன் தேரைக் கொணர்ந்து சேர்ப்பானால் அதுவே அவன் நளன் என்பதற்கு ஒரு சாத்தியமாகும். இத்தூரம் ஒரு நொடியில் யோசித்தார் தமயந்தி. யோசித்து இவ்வுபாயத்தைக் கைக்கொண்டார்.

வீமன் மடைந்தைக்கு இரண்டாம் சுயம்வரம் என்ற சொல்லை ‘இது ஏதோ, வம்பு’ என விலக்காமல் நம்பி வரத்தகுந்த பேதை அக்கால அயோத்தி மன்னன் என்பதும் தெரிந்திருக்க வேண்டும். அவன் அவ்வாறு ஓர் முழுப்பேதையும் ஆயினான் என்பதைப் பின்னர் கண்கின்றோம்.

இலக்கணம்.

உகரம் மொழிக்கு இறுதியில் வரும்போதுதான் தன் ஒரு மாத்திரையில் குறுகி அரைமாத்திரையாக ஒலிக்க இயலும் என்று முன் சொன்னேன். அப்படிக்குறுகி ஒலிக்கும்போது அவ்வகரத்திற்குக் குற்றியலுகரம் என்று பெயர். மொழிக்கு இறுதியில் வரும் போதுதான் உகரம் குறுகும் என்று சொன்னேனே யொழிய, அவ்வாறு இறுதியில் வரும்போதெல்லாம் குறுகும் என்று சொல்லவில்லை. வீடு என்ற சொல்லின் இறுதியில் இருப்பது உ என்னும் எழுத்து. அந்த உகரம் ட் என்னும் மெய்யின் மேல் ஏறி அந்த வார்த்தையின் கடைசிக் சப்தமாயிருப்பதை உச்சரித்துப் பாருங்கள்—வீ ட் உ—ஆகையாற்றான் அதனை ஈற்றுக்கரம் என்கின்றோம்.

வீடு என்று சொல்லையும் வீடு என்ற சொல்லையும் உச்சரித்துப்பாருங்கள். அப்படியே, சேறு செறு, போது பொது, பாகு பகு, பாசு பசு, என்பன போன்ற இவ்விரு சொற்களை அடுத்தடுத்து உச்சரித்துப்பாருங்கள். பார்த்தால் வீடு சேறு போது பாகு பாசு என்ற சொற்களின் ஈற்றிலுள்ள உகரங்களே குறுகி ஒலிப்பது நம் காதிக்குத் தெரியலாகும். மற்று, விடு செறு பொது பகு பசு, என்பனபோன்ற வார்த்தைகளில் உகரம் ஈற்றிலிருந்தாலும் அது குறுகி ஒலிக்கவில்லை யாகையால் குற்றியலுகரம் இல்லை. குறுகாமல் தன்னுடைய ஒருமாத்திரையைப் பெற்று ஒலிக்கின்ற உகரத்தை முற்றியலுகரம் அல்லது முற்றுக்கரம் என்றழைப்பார்.

முன்சொன்ன உதாரணங்களிலிருந்து நாம் ஒன்று உணரலாம். அவைகளெல்லாம் இரண்டே எழுத்துக்களை உடைய சொற்கள். அவ்விதம் இரண்டு எழுத்துக்களை உடைய சொற்களின் ஈற்றில் வரும் உகரம் குறுகி ஒலிக்கவேண்டுமானால் வீடு காசு சேறு பாகு போது அணைய சொற்களைப்போல் முதலெழுத்துக்கள் நெடில்களாகவே இருப்பது தெரிகின்றது.

இனி, உடு ஊடு உது உது, என்ற நான்கு வார்த்தைகளை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். இவைகளில் முத-

விரண்டு வார்த்தைகளும் இரண்டு இரண்டு எழுத்துக்களை உடையன. மற்ற இரண்டு வார்த்தைகளும் இரண்டிற்கு மேற்பட்ட எழுத்துக்களை உடையன. இவைகளில் ஊழி உதழி என்ற இரண்டு சொற்களின் ஈற்றில் உள்ள உகரங்களை குறுகி ஒலிக்கும். உடு, என்ற சொல்லின் ஈற்றில் உள்ள உகரம் குறுகாததற்குக் காரணம் தெரியும். இரண்டெழுத்துச் சொல்லின் இறுதியில் உள்ள உகரம் குறுகி ஒலிக்கவேண்டுமாயின் முதலெழுத்து நெடிலாக இருக்கவேண்டுமே. உடு, என்பதில் முதலெழுத்தும் குறிலாகையால் ஈற்று உகரம் குறுகவில்லை. ஊழி என்பதில் முதல் எழுத்து ஊ நெடிலாகையால் ஈற்றில் டு வில் உள்ள உகரம் குறுகியது. உதழி, என்பது இரண்டிற்கு மேற்பட்ட எழுத்தை உடையது. பலாசு, பாடாது படகு இறும்பூது, வேண்டு, என்பனபோன்ற சொற்களில்

இரண்டிற்கு மேற்பட்ட எழுத்துக்கள் இருப்பதால் அந்த வார்த்தைகளில் ஈற்று உகரத்திற்குமுன் இருக்கின்ற எழுத்துக்கள் எல்லாம் நெடிலாயிருந்தாலும் சரி, எல்லாம் குறிலாயிருந்தாலும் சரி, சில நெடிலாகவும் சில குறிலாகவும் இருந்தாலும் சரி, ஈற்றிலுள்ள உகரம் குறுகலாம். உதழி என்னுள் சொல்லின் ஈற்றிலுள்ள உகரம் குற்றியலுகரம். ஆனால், 'உதழி, உதவு' என்ற இரண்டு சொற்களையும் உச்சரித்துப் பாருங்கள். உதழி என்ற சொல்லின் இறுதியில் ட் என்னும் எழுத்தின்மேல் ஏறியிருக்கின்ற உகரம் குறுகியிருக்கின்றது. உதவு என்னும் சொல்லின் இறுதியில் வ் என்னும் எழுத்தின்மேல் ஏறியிருக்கின்ற உகரமோ குறுகவில்லை. ஆதலால் இரண்டிற்கு மேற்பட்ட எழுத்துக்களையுடைய சொற்களின் இறுதியில் வந்தாலும் உகரம் குறுகியே தீரவேண்டுமென்ற நியதி இல்லை.

அ ப் ப ர்

அப்பரும் அறுபத்துநான்கு கலைகளும்—30. வியாகரணம்

[144-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

(vi) அப்பரும் குற்றியலுகரமும்—

(a) பவணந்தியும் குற்றியலுகரமும்

குற்றியலுகரம் யாதென்பதற்குத் தக்க சூத்திரம் நன்னூலில் காணப்படவில்லை:—

“நெடிலோ டாய்த முயிர்வலி மெலியிடை
தொடர்மொழி யிறுதி வன்மையூ ருகரம்

அஃகும்; பிறமேற் றொடரவும் பெறுமே” என்னும் ஒருசூத்திரமே குற்றியலுகரத்திற்கு விதியாய்மாணவர்கள் கொள்ளவேண்டியவர் போல் காணப்படுகின்றது. இது குற்றியலுகரமென்னும் தன்மையை விளக்கும் பல்வகை அம்சங்களைச் செறித்து இனிது செப்புவதற்குரிய திட்டபுதுப்பிற் சிறந்த சூத்திரமன்றென்பது வெளிப்படடை. கூறியவரையிலும், பழுதற்றதோவென்பதும் சந்தேகமாயிருக்கின்றது. (தனி) நெடிலோடும், ஆய்தமும், உயிரும், வல்லொற்றும், இடையொற்றும், மெல்லொற்றுமாகிய இவ்வெழுத்துக்களினுள் யாதானுமொன்று தொடர மொழியின் யிறுதிக்கண் வல்லொற்றுக்களை ஊர்த்துவரும் உகரம் தன் மாத் திரையிற் குறுகுமென்பது இச்சூத்திரத்தின் முதற்பாகமாம். ‘நெடில்’ என்பது ‘தனி நெடில்’ உரையிற் கோடலாம். ஆயினும் பவணந்தி, தொடர்மொழி * யாதென்று விளக்காமையாற் சூத்திரச் சொற்றொடர்களின் வண்ணம் தனிக்குறிலுக்குப் பின்வரும் வன்மையூர் உகரம், நீக்கப்படவில்லை. ஆசிரியர், தொல்காப்பியனாரது சூத்திரத்தை மாற்றாமல் அவ்வாறே பவணந்தி பயன்படுத்தி யிருப்பாராயின், சொற்றொடர்க்குற்றம் நேர்த்திராது. தொல்காப்பியனார் வரையறுக்கும் செம்மை காண்க:—

* “தொடர் மொழி” என்பதன் பொருள் பின்வரும் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தா லுணர் க:—

“ஓரெழுத் தொருமொழி யீரெழுத் தொருமொழி
யிரண்டிறத் திசைக்கும் தொடர்மொழி யுளப்பட
மூன்றே மொழிநில தோன்றிய நெறியே.”

தொல் - மொழிமரபு. 12.

“நெட்டெழுத் திம்பரும் தொடர்மொழி யீற்றும்
குற்றியலுகரம் வல்லா னார்ந்தே”

என்பர். குற்றியலுகரத்திற்கு முன்னர் வருவது ஒரே எழுத்தாயின் அது நெட்டெழுத்தாய் இருக்க வேண்டுமென்றும் இன்றேல் எழுத்துக்கள் தொடர்ந்த மொழியாயிருக்க வேண்டுமென்றும், அதாவது இரண்டெழுத்தாகிலும் வன்மையூர் உகரத்திற்குமுன் நின்ற றுல்தான் குற்றியலுகரம் உண்டாகலா மென்றும் சுட்டிக் காட்டுகின்றார்.

இவ்வாறு பவணந்திமுரிவர் சுட்டிக்காட்டாததற்குக் காரணம், குற்றியலுகரத்தின் மெய்த்தன்மையை யுணராமைபேயாம். இதனால் குற்றியலுகரத்திற்குச் சம்பந்தப்பட்ட எல்லா நன்னூற் சூத்திரங்களினும் இக்குறைவு நிறைந்து விளங்குகின்றது. அதைப் பின்னர் காண்போம்.

நமது இலக்கியமுழுவதும் செய்யுள் இலக்கியமாய் நம் முன்னோர் காலத்தில் நின்று வந்ததால், குற்றியலுகரத்தை மாணவர் இருமுகத்திற் காணவேண்டியதாயிற்று. அவையாவன: எழுத்தியல்வகை ஒரு முகமாகவும், இசைவகை மறுமுகமாகவும் நின்றனவாம். முன்னது, பொருள்தரு நிலைமையை ஆய்ந்து சொல்லாகச் சேர்த்துச் சொல்வது. பின்னது, மாத் திரை குறைந்து நிற்கும் நிலைமையை நோக்கி ஒன்றை எழுத்தெண்ணப்படாது என்று அதற்கு வேறாகக் கூறுதல். இதற்கு விதி.

“மொழிப்பிடுத் திசைப்பினுற் தெரிந்துவே றிசைப்பி
எழுத்தியல் திரியா வென்மனார் புலவர்.” [ஊம்
(தொல் - மொழிமரபு - 20)]

இதனை, தொல்காப்பியனாரது புணரியற் சூத்திரங்கள் முதல் மூன்றுடன் சேர்த்து நோக்குக. குற்றியலுகரமும் புள்ளியீறுபோல உயிர் ஏறுதற்கு இடங்கொடுக்கு மென்பதை விளக்கிய மூன்றாஞ் சூத்திரத்திற்கு, நச்சினூர்க்கினியர் “அங்ஙனம் உயிரேறுங்கால் குற்றுகரங் கெட்டுப் போக ஒற்றின்மேல் உயிரேறிற்றென்று கொள்ளற்க; நாசரி தென்புழி முன்னர்க் குற்றுகரவோசையும் பின்னர் உயிரோசையும் பெற்று, அவ்விரண்டுங் கூடி நின்றல்லது, அப்பொருள் உணர்த்த

லாகாமையின், இஃது உயிரோடுங் கூடி நிற்குமென்றார்” என உரை கூறுவார்:—

பார்த்திருந் தடிய னேனான்
பரவுவன் பாடி யாடி
மூர்த்தியே யென்ப னுன்னை
மூவரின் முதல்வ னென்பன்
ஏத்துவா ரிடர்க டர்ப்பாய்
தில்லையச்சிற் றம்ப லத்துக்
கூத்தாவுன் கூத்துக் காண்பான்
கூடநான் வந்த வாறே.

கோயில் - திருநேரிசை 6.

என்னும் திருநாவுக்கரசர் திருப்பாசரத்தில், “பார்த்திருந்து” என்பதில் “பார்த்து” என்பதின் குற்றியலுகரவீறு ஒசைகொடாமலே வருமொழி முதலிலுள்ள ‘இகரம்’ ஏற இடங்கொடுத்திருப்பது இச்செய்யுளை இசையிற் பாடும்போது நன்றாய் விளங்கும். மற்றும் கீழ்வருந் திருத்தாண்டகப் பாசரங் காண்க:—

எனக் கேன்றும் மினியானே யெம்மான் றன்னை
யெழிலாரு மேகம்ப மேயான் றன்னை
மனக்கென்றும் வருவானே வஞ்சர் நெஞ்சி
னில்லானே நின்றியூர் மேயான் றன்னைத்
தனக்கென்று மடியேனை யாளாக் கொண்ட
சங்கரனைச் சங்கவார் குழையான் றன்னைப்

புனக்கொன்றைத் தாரணிந்த புரிதன் றன்னைப்
பொய்யிலியைப் பூந்துருத்திக் கண்டே னானே
திருப்பூந்துருத்தி - திருத்தாண்டகம் 3.

இச்செய்யுளில் “எனக்கென்றும்”; “தனக்கென்றும்” வரும் மொழித்தொடர்களில், எனக்கு, தனக்கு. என்பவற்றின் ஈற்று உகரம், உச்சரிப்பில் முற்றும் கெட்டதாக ஒலிக்கப்படவில்லை. “உயிர்வரின் உக்கு. றள் மெய்விட் டோடும்” என்னும் நன்னூல் விதிக்கு. உரையாசிரியர் “கெடுமென்றோது ஒடுமென்றமையாற் குற்றுகரம் ஒரோவழி இ ஈ ஐவழி யென்னும் பொதுவிதி பெறுதலுங் காண்க” என்று உரையினைக் கூறி, நன்னூல் 303-ம் சூத்திரத்தின் ஈற்றடியாகிய “தன்முக மாகத் தானழைப்பதுவே” என்பதையும், உரையாசிரியர் சங்கர நமச்சிவாயப் புலவர் நன்னூல் 300-வது சூத்திரமாகிய “ஆற நொருமைக்கு அதுவும் ஆதுவும்” என்னும் அடியையும் மேற்கோளாகக் காட்டுகின்றார். இவ்வாறு சொல்லமயக்கம் பெற்ற மூலத்திற்குப் பொருள்மயக்கமுடைய இந்த உரை நன்கு பொருந்துமாயினும், மூலச்சூத்திரமும், அதன் உரையும் தொல்காப்பியனார் கருத்துணராமையாகிய தன்மைக்கே உதாரணங்க ளாகலாம். குற்றியலுகர வகைகளும், வேறுபாடுகளும் உணர்ந்தாலன்றிக் குற்றியலுகரப் புணர்ச்சியின் தன்மையை விளக்கலாகா தாதலால், அதை இனிக் காண்போம்.

தேவகி

[150-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

அத்தியாயம் 5.

குடந்தைமா நகரினின்று நான் புறப்பட்ட தினத்திற் கு மறுதினம் மாலை சித்தூர் புகைவண்டி. நிலயம் வந்து சேர்ந்தேன். புகைவண்டி நின்றதும் கீழே யிறங்கிய நான் ஜமீன் தாரின் பணியானே எதிர்போக்கி நின்றுகொண்டிருந்தேன். வருடங்கள் பலகண்ட சரிகைத் தலைப்பாகை தரித்தனனாய் இராணுவ உடை பூண்ட ஒருவன் ‘ஜமீன் தார் மனைக்கு வருகின்றீரோ’ என்று எதிர்ப்பட்ட ஒவ்வொரு பிரயாணியையும் கேட்பதும் ஒவ்வொரு வண்டியுள்ளும் நோக்குவதாமாய் அங்குமிங்கும் விரைந்துகொண்டிருந்தான். பிரயாணிகளில் நானும் ஒருத்தி யானபடியினால் என்னையும் நெருங்கிக் கேட்பான் என்று நினைத்து முதுமையின் குறிநிறைந்த அவன் முகத்தினை நோக்கியவண்ணமாய் நின்றேன். நான் எண்ணியபடியோ வொன்றும் நிகழவில்லை. நல்லுடையும் தாதியும் பெட்டிகளும் என்னிடம் இல்லையாதலால் என்னை யெப்படி அவன் கவனித்தல் கூடும். என் செய்வது என்று சிந்தி சிந்தித்தேன். அவன் வழியில்நானே சென்று அவனது கவனத்தை இழுக்க எண்ணி முயன்றேன். எனது இருமலும் செருமலும் பயன்படாமற் போயின. வேறு வழியொன்று மிலாது போகவே, அவனருகு சென்று, “ஐயா, யாரைத் தேடுகின்றாய்” என்று கேட்டேன். சற்று நின்று என்னை உற்று நோக்கினான். நோக்கிப் பின், ‘பெண்ணே, உன்னை நான் தேடிவரவில்லை’ என்று விடையளித்து வேறுதிசையில் தன் நாட்டத்தைப்போக்க, நான் மீண்டும் ‘ஐயா.....என்று வாய் திறக்குமுன், “ஏனடி யாத்தா, என்னைவிடமாட்டாய்

போலிருக்கின்றிதே. உன்னை நான் தேடிவரவில்லை.. உனக்குப் பதில் சொல்லிக்கொண்டிருக்க நீ வைத்த பணியாளும் நான் அல்லன்” என்று பதில் உரைத்தான்.

“என் பணியாளன் அல்லன் என்பதை யறிவேன்.. உன்னை ஏவல் கொள்ளவும் நான் அழைக்கவில்லை!”

“பின் என்னை யேன் அழைத்தாய். எனக்கு நாற்பத்தைந்து வயதாகின்றது. உன்னைப்போல் பலரைப் பார்த்திருக்கின்றேன். என் சரிகைத் தலைப்பாகையைக் கண்டு மயங்காதே. பெரிய ஜமீன் தார் என் அப்பனுக்கு அளித்தது இது. நான் ஜமீனில் வேலைபார்ப்பவன்; சம்பளமும் அதிகமில்லை. இரண்டு பிள்ளைகளும் இரண்டு பெண்களும் இருக்கின்றனர். மனைவியுமிருக்கின்றார். வயதும் முதிர்ந்தவன். நாலைந்து வருடங்களுக்குமுன் பிச்சைக்காரி ஒருத்திக்கு இரங்கி ஒரு அணுக் காசும் வெற்றிலைபாக்கும் கொடுத்ததற்கு நான் பட்டபாடு போதும். நீயோ இளம்பெண். இவ்வூர் பொல்லாத வூர். நீயும் நானும் பேசிக்கொண்டிருந்தது என்னுடைய மனைவியின் காதிற்குள் துழைய நேரமாகாது. அம்மா நீ போய்வா. வேண்டிமெனின் காலணத் தருகின்றேன். போய்விடு” என்று அவன் பரிசுத்துப் பேசவும் நான் அவனைச் சீறிவிழித்தேன்.

“அடிபெண்ணே எத்தனையோ பலர் சீறிச் சீறிப் பார்க்க நான் பார்த்துள்ளேன். உன் வெருட்டலுக்கா அஞ்சப்போகின்றேன்.”

“நீ கொடுப்பதில் கர்ணன், உன்னிடம் பிச்சைப் புகவும் நான் வரவில்லை. வயது முதிர்ந்த உனக்கு வயதொடு உன் புத்தியும் முதிராததற்கு வருந்துகின்.

றேல். நீ சிறிது வாயை அடக்கிப் பேசவேண்டும். என்னை யாரென்று மதித்தாய்.”

“நானா! நீ சிறு பெண், அழகுடையவள். சில வருடங்களுக்குமுன் நான் உன்னைக் கண்டிருப்பேனாயின் என் சரிதையே வேறாயிருக்கும்...”

“திக்கற்ற பெண்ணொருத்தியிடம் இன்னபடி பேசத்தான் உன் வயதும் அனுபவமும் கற்றுவித்தனவோ. நன்று, நன்று. பெண் பெள்ளைகளை நீ பெற்ற விதம் நன்று. சிறிது நிதானித்துப் பேசுவாய்.”

“அம்மா, புத்தி! உனக்கு என்னவேண்டும்.”

“உன்பால் நான் ஒன்றையும் விழையவில்லை. நான் இப்பதி யுறைகின்ற ஜமீன்தார் வீட்டிற்கு வந்துள்ளேன். என்னை அழைத்தேருவாய்.”

“ஜமீன்தார் மனை அன்னசத்திரமன்று. அவர் போட்டதெல்லாம் போதும். இவ்வூரில் வீவாசல்களுமுண்டு, தனவந்தர்களும் இருக்கின்றனர்.”

“ஜமீன்தாரை வாழ்விக்கவந்த நற்சேவகன்நீ என்று அறிய மகிழ்கின்றேன். என் பெயர் தேவகி.”

“தேவகி, நல்ல பெயர்தான். எந்தக்கம்ஸன் அம்மா, உன் அண்ணன்? வஸுதேவன் ஒருவனைக் கைப்பற்றி எம்பெருமான் அணைய பிள்ளைப்பேறு பெறுவாய்.”

“உன் வாழ்த்துரை போதும். நான் குடந்தையிலிருந்து வருகின்றேன்.”

“குடந்தையிலிருந்தா! அது நல்ல ஊர். கோயில் குளங்கள் இருக்கின்றன. என் மைத்துனியின் மகளின் மருகன் அவ்வூரான். சில மாதங்களில் அங்குச் சென்று நான் ஸ்வாமிதரிசனம் செய்துவர எண்ணியுள்ளேன்.”

“உன் சேஷத்தரானச் செய்தியைக் கேட்க நான் வரவில்லை. ஜமீன்தார் மகளுக்கு ஒதுவிக்கும் வேலையை யேற்று வந்துள்ளேன்.”

“ஓ, அப்படியா, உன் வயதும், உடையும், தோற்றமும் உன் ஒதுவிக்கும் திறமையை விளக்குகின்றன. மகளிருக்கட்டும், அவள் அப்பனுக்கே நீ மந்தரம் ஓதலாம். எழிலுமுளது, சொற்றிறமு முளது.”

“நரக்கை நீட்டுகின்றாய். நீ இதற்கு மிகவருந்த நேராமற்போகாது” என்று நான் சொல்லிக் கைக்குட்டையால் என் முகத்தை துடைத்துக்கொண்டிருக்கையில், என் கையிலிருந்த ஓர் கடிதம் கீழே விழுந்தது, அதனில் காணப்பட்ட ஜமீன் முத்திரையைக் கண்டதும், அவ்வேலையாளன், என் சாமான்களை எடுத்துக் கொண்டு வாய்திறவாமல் முன்நடந்தான். அவனைத் தொடர்ந்துசென்றேன். புகைநிலயத்திற் கயலில் நின்றுகொண்டிருந்த இரட்டைக்குதிரை பூட்டிய வண்டியில் சாமான்களை வைத்துவிட்டு, என்னை அதனில் ஏறிக்கொள்ளுமாறு கூறினான். அங்கனமே ஏறிக் கொண்டேன்.

சிறிது நேரத்திற்கெல்லாம் அடர்ந்த மரங்களையுடைய தோட்டத்தின் இடையமைந்த ஒரு மாளிகையின்முன் வண்டி போய் நின்றது. என்னை அழைக்க வந்த ஆள் எனது மூட்டையை எடுத்துக்கொண்டு மாளிகையினுட் சென்றான். நானும் அவனைத் தொடர்ந்து சென்றேன். பெரியதும் பழையுடையதுமான கூடங்கள் பல கடந்து ஒரு படிக்கட்டின் வழியே சென்றோம். அப் படிக்கட்டினூடு பன்னிருவர் எளிதாக ஏறிச்செல்லலாம். வியப்பு விளைவிக்கும் தோற்றமுடைய இம்மாளிகையும் நானே நிச்சென்றபடிக்கட்டும் பழையையொடு பழுதும் உடையனவாயிருந்தன. முதற்றளம் சென்றேன். ஆங்கோர் அம்மையார் இருக்கையொன்றில் அமர்ந்திருந்தார். அவ்வம்மையைக் கண்டவளவில் என்னை யழைத்தேகிய பணியாள் மரியாதையொடு தலைவணங்கி நின்றான். அவ்வம்மையும் அருமைபொலிமுகந்தந்து, “வாடியம்மா, நீதானா” என்று கூறி வரவேற்றார். அக்குரல் எனக்கு அதிகமும் அமைதியளித்தது.

என்மாமன் இறந்தபின்னை, இப்பரிவுகூர் வரவேற்பை இன்றே பெற்றேன். என்னைத் தாயினும் பரிந்து வரவேற்ற பெருந்தகையார்க்கு வயது அறுபதிருக்கலாம். பெருந்தகைமைப் பேரோளியும் தண்ணளியும் அவர்முகத்திற் பொலிந்தன. ஜமீன்தாரின் அன்னையராய் அவரிருக்கவேண்டுமென நான்நினைத்தேன். நான் நினைத்தபடி அவ்வம்மையார் அவ்வில்லுடையண்ணலுக்கு அன்னையே என்று பின் தெரியவந்தது. ஏதோ என்னைக் கேட்பதற்கு வாய்திறந்த அவ்வம்மையார், என்மெய்சோர்ந்திருப்பதுகண்டு, “அம்மா, நின் தளர்வுதீர் நீராடி உணவருந்தச் செல்” என்று பணித்தருளி அவ்விடம் பெயர்ந்தகன்றார். ஒருபுறமொதுங்கி நின்ற பணியாளன் எனக்கென நியமிக்கப்பெற்ற அறைக்கு என்னை யழைத்தேகினான். எனது அறையிலே சாமான்களை வைத்துவிட்டு ஸ்நானத்தை முடித்துக்கொண்டேன். என்னறைக்கு உண்டிவர அதை உண்டு பின் துயிலிலாழ்ந்தேன்.

துன்பமில்லாததுயிலை எனக்களித்த அவ்விரவும் மெல்லமெல்ல விடியலாயிற்று. நானுமெழுந்து காலைக் கடன்களைமுடித்துக்கொண்டு உணவருந்தி என்னறையிலிருந்தேன். அச் சமயம் இவ்வில்லத்தலைவி பெருந்தகையம்மையார் ஓரிளஞ் சிறுமி குறுநடைபயின்று பின்தொடர என் அறைக்கண் போந்தார். போந்தவரை எழுந்து நின்று வரவேற்றேன். அவரும் அருகிருந்தவோ ராதனத்தில் அமர்ந்தார். உடன்வந்த அவ்விளஞ்சிறுமி அம்மையின் மடியில் வைகினள். அவர் பணித்தருள நானுமோர் இருக்கையில் உட்கார்ந்து கொண்டேன். வந்த அம்மையார் பேசுவதற்கு நிபம் ஒன்று தேடுவார்போல் என் அறையின் நரப்புறமும் கண்போக்கிக்கொண்டிருந்தார். நானும் அவர்திருவாயை நோக்கியவண்ணமாயிருந்தேன். நேரம் சிறிது இன்னபடிமெளனத்திற் கழியலாக, மடியிருந்தசிறுமி பொறுமையிழந்தவளாய், “அம்மா, என்று என்மெளனத்தைப் புறங்கண்டான். அன்னையாரும் அருமையொடு சிறுமியைத் தழுவி, அவள் தொண்டைக்கனிதரும் அமுதுக்குள திர்நோக்க, அன்னையார் அருமையினால் ஊக்கப்பெற்ற பேதை, “அப்பா எப்பொழுது வருவார். அவர் ஏன் அடிக்கடி எங்கேயோ ஊருக்குப் போகின்றார். நாம் போகின்றோமா. குதிரை எல்லாம் காட்டிற்கு ஒட்டிவிட்டால் அப்பா எங்கும் போகாதிருப்பார். அப்பா ஏனோ நேற்று, கருப்புக் குதிரையிற் செல்லவில்லை. சாயங்காலம் கருப்புக் குதிரையைத் தொட்டேன். அது ஒன்றும் செய்யவில்லை. அப்பா ஏறிச்சென்ற வெள்ளைக் குதிரை பொல்லாத குதிரையாம். என்னை அந்தக் குதிரையின்மேல் நம் குதிரைக்காரன் ஏற்றிவைத்தான். எவ்வளவு பயமாயிருந்தது தெரியுமா. நான் அழுவேயில்லை. அப்பா வரும்பொழுது எனக்கு எல்லாம் வாங்கி வருவதாகச் சொன்னார்,” என்று குதலையாம் அமுதை அளி

த்தாள். சிறுமி யளித்த அமுதத்தை ஆர்வமுடன் தன் ஐம்புலன்களாலும் பருகின அம்மையார், 'என்னுயிரணையாய்' என்று சொல்லி அவளை இறுகப் புல்லி மகிழ்ந்தார். பின், 'அப்பா உனக்கு எல்லாம் வாங்கிவருவார். உனக்குப் நல்ல படிப்புச் சொல்லிக்கொடுக்க இந்த அம்மாள் வந்திருக்கிறாள்' என்று கூறிப் பிறகு என்னை நோக்கி, 'என் மகன்மகளான இச்சிறுமியே உன் மாணவி. இவள் பெயர் இந்திராணி' என்றார். என்னைக் கடைக்கண்ணால் மெல்லப் பார்ப்பதும் பின் கீழ்நோக்குவதுமா யிருந்த சிறுமியின் நிலவாடு முகமும், கபடமற்ற ஆவள் நாட்டமும், துவரிதமும், கிள்ளைமொழியும் புரிசூழலும் என்னை யாட்கொண்டன. அன்னையின் மடியிருந்த சிறுமியை வாரியெடுத்தாள் என் மடிமீதுருத்தி முத்தம் பல கொடுத்து, 'இந்திரா, என்னிடம் படிக்க உனக்குப் பிரியமுண்டா' என்று கேட்டேன். திருவணைய அச்சிறுமி நாணத்தால் தலைகவிழ்ந்து, ஒருகையாற் றன் கயல்புதைத்து, "படிக்கின்றேன்" என்று தேனொழுக்கவிடைமொழிந்

தாள். இன்னபடி துவக்கமான பேச்சு வளரவளர, ஜமீன்தாரின் மனைவி இக் குழந்தையைப் பெற்றபின் இறந்தனரென்றும், ஜமீன்தார் மறுமணம் செய்து கொள்ள மறுக்கின்றனர் என்றும், அவர், நான் இங்கு வருமுன் வெளியூர் போனாரென்றும், ஒருவார அளவில் ஊர் திரும்பலாமென்றும் கூறினார்கள். இவ்வகை நிகழ்ந்த பேச்சு இறுதியில் என்னைப்பற்றித் தொடர்ந்தது. அப்பனையும் அன்னையையும் இழந்து என் மாமன் வீட்டில் நான் வளர்ந்ததையும், என் மாமி யெனக்கிழைத்தகொடுமையையும் என் மாமன் இறந்தபின்னை அம்மனையில் இருப்பதற்கு இயலாமற் போனதையும்பற்றி யாவும் கூறினேன். என் தயரெல்லாம் அம்மையார் கண்களைக் கசியவைக்க, அவர் அருமையொடு, "குழந்தையாய், என் பெண்ணை இவ்விலலில் இனிதுவாழ்வாய். இன்றுடன் உனதுயர் அற்றது" என்றுகூறி என்னைத்தேற்றினார். அவ்வேளை பகற்போஜனத்திற்கு அழைப்பு வர நாங்கள் அவ் விடம்விட்டுக் கலைந்தோம்.

நம்மாழ்வார் வைபவம்

திருவாய்மொழி

[148-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

4-ம் பத்து 7-ம் தசகம்.

1-ம் பாசரம்.

சீலமில்லாச் சிறியனேனும்
செய்வீனையோ பெரிதால்
ஞாலமுண்டாய் ஞானமூர்த்தி
நாராயண வென்றென்று
காலந் தோறும் யானிருந்து கைதலை
பூசலிட்டால்
கோலமேனி காண வாராய்
கூவியுங் கொள்ளாயே.

அவதாரிகை:—நோய்தீர்த்ததாகக் கீழ்ப்பாட்டுக்களிலே சொல்லியிருக்க இத் திருவாய்மொழியிலே அவரது மனநோய் முழுவதும் தீராதார்போல் கூப்பிடுவானேன் என்ன? மோஹதசையை யடைந்த ஆழ்வார் அமிர்தம்போன்ற பகவானது திருநாமங்களாலே தன் அறிவு உணர்ச்சி ஆகியவைகளை அடைந்தாலும் அது நிறைவேற அவனோடு கலவையின்றித் திருப்திவாராத தினால் "காணவாராய்" என்று எம்பெருமானைக் கூப்பிட்டழைக்கின்றார்.

உரை:—ஞாலமுண்டாய் - சிறியோர் பெரியோர் என்று பகூபாத் மில்லாமலே எல்லா உலகங்களையும் உன்வயிற்றில் வைத்து இரகூபத்தாய், ஞானமூர்த்தி - பக்தர்களது கஷ்டம் நிஷ்டிரம் அடங்க அனைத்தையும் அறிந்தவனே. நாராயண-பக்தர்களுக்கும் பிறர்களுக்கும் எல்லாவற்றையும் சாதிக்கவல்லவனே, என்று என்று, காலந்தோறும்-எல்லாக்காலத்திலும், யானிருந்து-யான் அவதானமாய்த் தவமிருந்து, கைதலை பூசலிட்டால்-உனக்கு இரக்கம் உண்டாகும்படி தலைமேல் கைவைத்து ஆர்த்த பெரும் சுவரத்தோடு அழைத்தாலும், கோலமேனி-அழகான திவ்விய திருமேனியை உள்ளவனே, காணவாராய் - நான் கண்ணால் காணும்படி வருகின்றாயில்லை, கூவியும் கொள்ளாயே - உன்னிடத்திற்காவது என்னை அழைக்கின்றதுமில்லை.

சீலமில்லா சிறியனேனும்-நன்னடத்தை யோக்கியதை முதலான நற்குணங்கள் இல்லாத அற்புதனும், செய்வீனையோ பெரிது-(என்னுடைய குறைவானிக்கு இவ்வளவு பராமுகம் செய்ய இடமில்லை யாயினும்) நான் இயற்றிய பாபகர்மங்கள் பெரிதாயிருக்கவேண்டும், ஆல்-ஐயோ! இப்படி யில்லையாகில் உனக்கு இவ்வளவு நிர்ந்தயை வரக்கூடுமோ? ஒ-தேற்றப் பொருளில் வந்தது.

2-ம் பாசரம்.

கொள்ள மாளா விற்ப வெள்ளம்
கோதில தந்திடுமென்
வள்ள லேயோ வையங் கொண்ட
வாமனாவோ வென்றென்று
நள்ளி ராவு நண்பகலும் நானிருந்
தோல மிட்டால்
கள்ள மாயா வுன்னை யென்கண்
காணவந் தீயாயே.

உரை:—கொள்ள மாளா - அளவுகடந்து புரளும், இன்ப வெள்ளம்-சுகநுபமான கிருபா பிரவாகத்தை, கோதில தந்திடுமென் - துன்பம் கொஞ்சமேனும் கலப்பில்லாமல் அருளிக்கொடுக்கும், என் வள்ளலே - என்பரம உதார சபாவமுள்ளவனே, (ஒ-இப்படி உள்ள பிரபுவுக்குக் கிருபை வரவில்லையே, துக்கத்தால் அலறிக்கூப்பிக்கிறபடி) வையம் கொண்ட வாமனா ஒ-தனக்கு ஸம்பவிக்கும் குறைவை நினைபாமல் இந் திரணை தம்பிக்காக வாமனனாய் முன் மூன்று உலகங்களையும் யாசித்தவனே, (ஒ-முன்போல் துக்க ஹேதுக்குறிப்பு) என்றென்று - இப்படி, இராவும் நண்பகலும் நான் இருந்து ஓலமிட்டால்-நான் இடைவிடாமல் ஏங்கிய ஸ்வரத்தோடு கூப்பிட்டாலும், கள்ள மாயா-ஒருவராலும் கண்டுகொள்ளவும் அளவிடக்கூடாததுமான ஆச்சரிய சக்தியுள்ளவனே, உன்னை என் கண்காண வந்து ஈயாயே - உன்னை என் கண்கள் காண்கைக்கு ஈடாய்

அருள்புரியாதவனாய் இருக்கின்றாய். அடியேன் காண வேணும் தரிசனங் கொடு என்கிறார்.

3-ம் பாசுரம்.

ஈவி லாத்தி வினைக ளெத்தனை
செய்த னன்கொல்
தாவி வையங் கொண்ட வெந்தாய்
தாமோதரா வென்றென்று
கூவிக் கூவி நெஞ்சருகிக் கண்பனி
சேரர நின்றற்
பாவி நீயென் றென்று சொல்லாய்
பாவி யேன் காணவந்தே.

உரை:—தாவி வையங்கொண்ட-இந்திரனுக்காகப் பரிசுக்கரவர்த்தியிடத்தில் மூன்றடியாகித்து மூன்று உலகங்களையும் அளந்துகொண்டவனும், எந்தாய் - என்னையும் ரக்ஷிக்கும்பிரபுவும் ஆனவனே, தாமோதராவென்று - உரலோடு கட்டுப்படும்படி ஆசிரிதர்களுக்கு அத்தியந்த சலபனே, என்று கூவிக் கூவி - இப்படியெல்லாம் சொல்லி, நெஞ்சருகி-மனமிரங்கி, கண்பனி சேரர நின்றால் - நேத்திரஜலங்கள் சொரியும்படி நின்றால், பாவி யேன் காணவந்து - யானாகிய பாவி காணும்படி வந்து, நீ பாவி யென்று ஒன்று - நீ பாவி என்ற ஒரு வார்த்தையேனும், சொல்லாய் - சொல்லவேணும். இப்படி ஆழ்வார் உரைத்ததன்மேலும் பகவான் தோன்றி ஒன்றும் சொல்லக் காணாமையாலே (அதாவது, “நீ பாவி என்னைக் காணப் பாக்கியம்பெற்றிலை என்று சொல்லாமையாலே”) ஈவு - முடிவு, இல்லா - இல்லாத, தீவினைகள்-கெட்ட வினைகள், எத்தனை செய்தனென்கொல்-எத்தனை யாயிரம் செய்திருக்கக் கடவேணோ.

விசேஷக்குறிப்பு:-பகவானைக் காணவேண்டுமென்ற வேட்கை மிகுதியால் ஆழ்வார் தன் நல்லறிவை இழந்தார் போலும்! ஆழ்வார் பாவியாயிருந்தால் பகவான் வந்து தோன்றல் எங்கனம் கூடும்? இதுவரையில் “வளவேழலகிலும்” இன்னம் சிறிசில சந்தர்ப்பங்களிலும் தோன்றி ஸேவை ஸாதித்ததினாலே தாம் பாவியல்லரென்று ஆழ்வாருக்குநிதர்சனமாய்த் தெரிந்திருந்தாலும் தற்காலம் விரஹவியசனத்தால் மறந்து இப்படி அருளிச்செய்தபடியாக நாம்கொள்ள வேண்டும்.

4-ம் பாசுரம்.

காண வந்தென் கண்மு கப்பே
தாமரைக் கண்பிறழ
ஆணிச் செம்பொன் மேனி யெந்தாய்
நின்றருளா யென்றென்று
நாண மில்லாச் சிறுதகை யேன
னிங்கலற் றுவதென்
பேணி வானோர் காண மாட்டாய்
பீடுடை யப்பினையே.

பொழிப்புரை:— பிரம்மாதிகளுங் கூட ஆசைப்பட்டிருக்க காணமாட்டாதிருக்கின்ற பெருமை பொருந்திய ஸர்வசிரேஷ்டனை, தங்கம் போன்றவனே, என் கண் முன்னிலையில் உன் தாமரைக்கண்கள் புரண்டு திகழ நின்றருளாயென்று யான் அரற்றுவது என்ன பேதைமையோ; தராதரத்துடன் தரும் தகாதது அறியாத என்ன நாணமில்லாதவனே நான்.

5-ம் பாசுரம்.

அப்ப னேயட லாழி யானே
யாழ்கடலைக் கடைந்த
துப்ப னேயுள் தோள்க ணுக்குங்
கண்டிடக் கூடுங்கொலென்
றெப்பொ முதுங்கண் ணீர்கொண் டாவி
துவர்த்து துவர்த்து
இப்பொழு தேவர் திடாயென்
றேழையே னேக்குவனே.

அவதாரிகை:—சென்ற பாசுரத்தில் எம்பெருமானைக் காணவேண்டுமென்ற வேட்கை மிகுதி, தனக்கு மானஹானியை விளைத்ததென்றார். இப்பாசுரத்தில் அவ்வாசை மிகுதியாலேதான், இதுவரையிலும் வராத எம்பெருமான் இனி வருவனோ வென்று ஞானமில்லாமல் எதிர்பார்க்கின்றேன் என்கிறார்.

பொழிப்புரை:—ஸ்வாமியே, பராக்கிரமமுள்ள சக்கராயுதத்தை யுடையவனே, ஆழமான சமுத்திரத்தைக்கடைந்தவனே, சர்வம் வல்லவனே, உன் நான்கு திருத்தோள்களையும் காணக்கூடுமோவென்று அழுது வியாகுலப்பட்டு என்னுவி துக்கத்தால் உலர்ந்து உலர்ந்துவாட உன்வரவை எதிர்பார்க்கின்றேன். இப்பொழுதே வந்திடாயோ, என்று ஆர்த்தியுடன் அபேக்ஷித்து நீ வருகிறாயாவென்று அப்படி வருவதற்கு யாதொரு காரணமும் இல்லாதிருக்க எதிர்பார்ப்பேன், ஆசை புத்திக்கு அடங்கவில்லையென்று ஆழ்வார் பரிதபிக்கின்றார்.

காற்று மழை

Shakespeare—"The Tempest"

அங்கம் 1. களம் 2.

[132-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

ப்ராஸ்பீரோ:—ஆ! என்னைக் காத்த வொரு தேவதையே நீ! வானின்று வந்தவொர் உறுதியின் நிறைவுதோன்றப் புன்னகை பூத்தனை. (1). என் நன் பாரத்தின்கீழ் புலம்பிய உவரியை யான், உறவுற உவர்க்கின்ற துளிகளினால் போர்த்தியபின் (2). அதுவே, வருவதற்கெதிர்தாங்கிப் பொறுத்திருக்கவல்ல உதரத்தைத் தந்தெனக் கெழுப்பியது. (3) மிராண்டா:—நாம் கரைசேர்ந்த தெங்கனம்? ப்ராஸ்பீரோ:—தெய்வச் செயலால். (4). உணவு சிறிது நமக்கிருந்தது, நன்னீருஞ் சிறிது; இவை

(1) அக்காலம் தான் எத்துணை இடுக்கண் இழைத்திருக்கவேண்டுமோவென்று நீனைத்து வருந்திய மிராண்டா விற்கு ப்ராஸ்பீரோ கூறும் மறுமொழி இது. நீ என்னுடன் இருந்ததாற்றான் நான், வந்த விபத்துக்களையெல்லாம் தாங்கவல்லவனாயினேன்-என்பது இதன் கருத்து. அங்கடுக்கடலில் தனியே நாம் தவித்தபோது, ஒன்று மறியாப் பேதைக் குழந்தையாகி இருந்த நீ இழைத்தவொரு இளநகையானது, வானவர் அருள் நமக்கு உளது என்னும் உறுதியை உணர்த்துமொரு குறியேபோல் எனக்குத் தோன்றியது. (2) உவரி - - கடல். உறவுற உவர்க்கின்ற துளிகள்-கடலெல்லாம் மூடும்படி நான் கண்ணீர் விட்டழுதபின்-என்பது பொருள். (3) அதுவே - மிராண்டாவின் புன்சிரிப்பே, உதரம் - வயிறு. உதரத்தைத் தருதல், என்பது மனவுறுதியை

களோடு, சூழ்வினை யிதனை அற்றைநாள் நடத்தி வைக்கும்பொருட்டு நியமிக்கப்பெற்றிருந்த நேப் ல்ஸ் நகரத்துப் பெருந்தகை கன்ஸாலோ; தன்னுடைய பரிவினால் நமக்குக் கொடுத்த உயரிய உடைகளும் துகில்களும் இன்றியமையாத பிறவும், பின்னர் நமக்குப் பேருதவியாயிருந்தன. அவ்வாறே, அவன் தன் அன்பினால், யான் என் புத்தகங்களைக் காதலித்தே நென்பதறிந்து, என் புத்தகச் சாலையினின் றெடுத்து, எனதாசினும் அதிகமாய் யான் மதிக்கின்ற நூல்களை எனக்குதவுமாறுவைத்திருந்தனன் (5).

மிராண்டா:—என்றேனும் யான் மனிதனைப் பார்க்க நனிநேருமோ (6).

ப்ராஸ்பீரோ:—இப்போது யான் எழுகின்றேன் [தன் அங்கியை மீண்டும் அணிகின்றான்.] (17)

அமர்ந்திருந்து நீ நம் சலதிச் சஞ்சலங்களின் இறுதியைக் கேள் (8). இங்கு இத்தீவிற்கு நாம் வந்து சேர்ந்தோம். இங்கு யான், நினதாசிரியன், வீண் வேளைகளுக்கு மிகுந்த காலமும், கருத்து இத்தனை இல்லாத ஆசிரியர்களும் உடைய அரசினங் குமரிகள் ஏனையோர் அடையவல்லதற் கதிகமாய் நன்மைகளை யுனக்குச் செய்துவைத்தேன் (9).

மிராண்டா:—கடவுளர் வந்தனம் நினக் கிதற் குரியதாகுக (10). மற்றும், ஐயவேண்டுகின்றேன்—இன்னமும் அஃதென் மனத்தினில் மோதியாங்குளது-கடலின் இக் கல்லோலத்தை நீ எழுப்பியதற்குக் காரணம் (11).

ப்ராஸ்பீரோ:—இவ்வளவு தூரந் தெரிந்துகொள். வியப்பினும்வியப்புவாய்ந்த வொரு தற்செயலாய், உதார சீலமுடைய திருவாவாள்—இக்காலம் எனதருமைப்பிராட்டி (12).—இந்தக்கரையினிற்கு எனது பகைகளுரைக் கொணர்ந்திருக்கின்றனர். என்றன் உச்சமானது ஓர் சபகிரகத்தைச் சார்ந்திருக்கின்றதென்றும், அதன் அதிகாரத்தை இப்பொழுது நான் ஆராதிப்பதின் றி விட்டுவிடுவேனாயின், பின்ன ரெந்நாளும் என் அதிர்ஷ்டமானது சாய்ந்தேகிடக்குமென்றும், எனது முன்னறிவின லுணர் கின்றேன் (13). இனி, மேலே கேள்விகளை நிறுத்திக் கொள். தாயில்வதற்கு நீ இச்சையுடையவளாயிருக்கின்றாய். செவ்விய சோர்வேயது. அதற்கு வழிகொடு—இத் தாயிலினை நீ விலக்குதற் கியலாயென எண்ணுகின்றேன் (14)—

[மிராண்டா தாயில்கின்றாள்]

வந்துவிடு, பணியாள, வா! யானிப்பொழுது ஆயத்தமாயிருக்கின்றேன். அருகு வா, என் ஏரியல்; வா!

அடைதல் என்னும் பொருளில் வழங்கப்பெறுவது வேட்கஸ்பியர் காலத்து ஆங்கில மரபு.

(4) தெய்வச் செயலால் நாம் கரை சேர்ந்தோம்—என்று முடித்துக்கொள்க.

(5) நேப்ல்ஸ் மன்னனது அவையினைச் சேர்ந்தவர்களில் ஒருவன் கன்ஸாலோ என்பவன். ப்ராஸ்பீரோவிற்கு விரோதமாக அன்ட்டோனியோவிற்கு உதவி செய்ய உடன்பட்ட நேப்ல்ஸ் அரசன் அக்காரியத்தை நடத்தி வைப்பதற்கு இந்தக் கன்ஸாலோவை நியமித்து அனுப்பியிருந்தான். கன்ஸாலாவோ ப்ராஸ்பீரோவின் பால் பரிவுகொண்டு, சிறிது உணவு நன்னீர் ஆடை முதலியவைகளைப் பிராஸ்பீரோவின் படகினில் அவனுக்கு உதவுமாறு வைத்திருந்தான். அதுவுமன்றி, ப்ராஸ்பீரோவிற்கு அவன் அரசினும் அதிகம் அருமையாய் புத்தகங்கள் சிலவற்றையும் அப்படகில் வைத்திருந்தனன்.

(6) தம்பால் இவ்வளவு பரிவுகாட்டிய அந்த நல்ல மனிதனைத் தான் காண்பதற்கு அவாவுவதாக மிராண்டா கூறுகின்றாள்.

(7) தன்மந்திரத்தால் ஜாலங்கள் செய்யும்போது ப்ராஸ்பீரோ அதற்கென்று ஓர் மந்திர அங்கியை அணிந்திருந்தல் வேண்டும். அதனைப் போட்டுக் கொண்டதான், காற்றும் மழையும் அடித்து, அக்கப்பலை உடைப்பது போல் தன் குட்டிச்சாத்தான்களைக் கொண்டு செய்வித்தான். மிராண்டாவுடன் பேச வாரம்பித்தபோது கழற்சி வைத்திருந்த அவ்வங்கியை மீண்டும் இப்பொழுது அணிந்துகொள்கின்றனன்.

(8) தன்னுடன் எழுந்த மிராண்டாவை, “நீ எழுந்திருக்க வேண்டா” என்று உட்காரச்சொல்லிக் கதையைத் தொடர்கின்றான். சலதிச் சஞ்சலங்கள் - கடலிற்பட்ட கஷ்டங்கள்.

(9) இத்தீவில் என்னுடன் வளர்ந்த உனக்கு யான் நல்லாசிரியனாகவிருந்து, அரண்மனையில் வீண்காலம் போக்கியும் கூலிக்குக் கற்பிக்கும் ஆசிரியரிடம் பாடம் கற்றும் வளர்கின்ற அரசினங்குமரிகள் ஏனையோரைக்காட்டிலும், அதிகமான நன்மைகளை உனக்கு நான் செய்து வைத்தேன்—என்பது கருத்து.

(10) நீ என்னைக் காத்தளித்துக் கற்பித்த நலங்களுக்குக் கைம்மாறு கடவுளர் புரிந்தாலன்றி யான் என்ன செய்யவல்லேன் - என்பது கருத்து.

(11) கல்லோலம் - பெரிய அலைகள். “காரணம்—... வேண்டுகின்றேன்”, என்று கூட்டிக் கொள்க.

அது - காரணம் யாவதென்ற ஐயம். மோதியாங்கு உளது - என் மனத்தைத் திகைக்கச் செய்தவண்ணமாயிருக்கின்றது.

(12) திரு - அதிர்ஷ்டதேவதை. முன் எனக்கு விரோதமாயிருந்த அதிர்ஷ்டமானது இப்பொழுது அருமையுடன் என்கார்பு நிற்பதால், நான் எதிர்பார்க்காமலே, என் சத்துருக்கள் நம் தீவிற்குகருகு கடலில் வரும்படி நேர்ந்தது—என்பது பொருள்.

(13) இப்பொழுது எனக்கு நல்லகாலம் வரவிருக்கின்றதென்று உணர்கின்றேன், ஆகையால் இச் செவ்வியைக் கைப்பற்றிச் செய்யவேண்டியவைகளைத் தக்கபடி உடனே செய்யாமல் ஒழிவேனாயின், பிறகு எந்நாளும் நான் இத்தீவிலேயே கிடக்கத்தான் வேண்டி நேரும் - என்பது கருத்து.

(14) தன்னுடைய குட்டிச்சாத்தான் ஏரியலை வரவழைக்குமுன், ப்ராஸ்பீரோ மிராண்டாவைத் தன் மந்திரத்தால் இவ்வண்ணம் சொல்லிச் சொல்லித் துயில்விக்கின்றான்.

எ மா ங் க த த் தி ள வ ர ச ன்

ஸ்ரீமான் T. N. சேஷாசல ஐயர் B.A., B.L.,

எழுதியவார்

செந்தமிழ்க்காதை.

கலாநிலயம், வேளாளர் வீதி, புரசைபாக்கம், சென்னை. விலை ரூ. 1—4—0

மாவை - கொல்லங்கலட்டி கேணிக்கரை

வீ ர க த்தி வி ந ர ய க ர் திருவூஞ்சல்

காப்பு.

சொல்லுமறை யந்தணர்வே ளாள ராதித் தொல்குடியும் பல்வளமுந் துதைந்தே யோங்குந் தெல்லீநகர் மாவைகொல்லங் கலட்டி கேணித் திருக்கரைவா மொருத்தன்முகச் செல்வா வுன்மேல் செல்லலழி யற்புதர்புத் தமுத வின்பச் செழுந்தமிழா னூஞ்சலிசை தெளிந்து பாடக் கல்விதரு மோங்கார வடிவா முன்றன் கற்பகஞ்சேர் பொற்பதங்கள் காப்ப தாமே.

நூல்.

ஒளிமருவு நாதவிந்து தூணு நாட்டி உரைமருவு மிருமொழியும் விட்டம் பூட்டித் தெளிமருவு சிவகலைநூல் வடங்கள் மாட்டிச் சிவமருவு மோங்கார பீடங் கூட்டி மொழிமருவு மந்திரதோ ரணங்கள் நீட்டி முதமருவ வியற்றியபொன் னூஞ்சன் மீதே வெளிமருவு பொழிற்கொல்லங் கலட்டி மேவும் வீரகத்தி விநாயகரே யாட ருஞ்சல்.

விண்பயிலு மொண்சடர்கள் குடைகள் தாங்க வெளிபயிலும் வளிவேந்தர் கவரி வாங்கத் தண்பயிலும் புனலரசன் பனிநீர் தூவத் தார்பயிலுங் கொடிநிரைக ளமரர் காவ எண்பயிலு மலரயனா ராசி பேச இனம்பயிலும் விரைமலர்கள் முனிவர் வீச மின்பயிலும் பொழிற்கொல்லங் கலட்டி மேவும் வீரகத்தி விநாயகரே யாட ருஞ்சல்.

ஏழாளு மிசைமுனிமா டகயாழ் மீட்ட எழிலாளுந் தொழின்முடிவு நெடுமால் கூட்டத் தாளாருந் தமிழ்முனிவன் தாளம் போடச் சதியாளுந் பூதகண நாத ராடக் கேளாளுந் பழவடியார் வினைக ளோடக் கிளியாளுந் மொழிமடவார் வடந்தொட் டாட்ட வேளாளர் பயில்கொல்லங் கலட்டி மேவும் வீரகத்தி விநாயகரே யாட ருஞ்சல்.

திங்களணி செஞ்சடையுஞ் செம்பொற் கொம்பும் செம்மையணி மணிமாட்புந் திருமுந் தூலும் கொங்கலருங் கொன்றையணி குவவுத் தோளும் குடவயிறும் விகடநடங் கொண்ட தாளும் ஐங்கரமும் நால்வாயும் மூன்று கண்ணும் அம்மையிடப் பாகமுமா யாகு வேறி வெங்கலிதீர்க் குங்கொல்லங் கலட்டி மேவும் வீரகத்தி விநாயகரே யாட ருஞ்சல்.

மந்திரநீர் பாலிளநீர் மணநீ ராட்டி மான்மதஞ்சந் தனம்பளிதம் மலியக் கூட்டிச் சுந்தரப்பூம் பட்டுத்திக் கலன்கள் பூட்டித் தூயமணி மாலைதொடை மாலை சூட்டிக் கந்தரமும் புகையெடுத்து விளக்கங் காட்டிக் கழல்பரவு மடியரிடர் கழிய வோட்டி வெந்துயரம் வீட்டுகொல்லங் கலட்டி மேவும் வீரகத்தி விநாயகரே யாட ருஞ்சல்.

பருப்புநறுஞ் சருக்கரையும் பாலுந் தேனும் பாசவலுந் திணையிடும் பழமும் பாகும் கரும்புமுறி முறுக்குவடை கண்டுஞ் சுண்டுங் கடலைபொரி மோதகமும் மடையுங் காயும்

திருப்பொலிபுத் தமுதுமிளந் தெங்கின் காயும் சீரடியர் தந்துமந்தி ரத்தாற் போற்ற் விருப்பொடருள் புரிகொல்லங் கலட்டி மேவும் வீரகத்தி விநாயகரே யாட ருஞ்சல்.

6.

சுந்தரப்பொன் முடியாடச் சுடிகை யாடத் தூயசடை மதியாட நதியு மாட வந்துமுறச் செவியாட மகிழ்வு மாட மாணிக்க வடமாட மதாணி யாட முந்துகுட வயிரூட முந்தூ லாட முழுதுலகுங் களியாட நடன மாடும் வெந்துயரம் வீட்டுகொல்லங் கலட்டி மேவும் வீரகத்தி விநாயகரே யாட ருஞ்சல்.

7.

ஒதுவிந்து நாதமுற வுதித்தா யென்றும் ஒங்கார மூலமறை விதித்தா யென்றும் மோதகமுங் கோடுமணி கையா வென்றும் மூவிதமங் கலஞான மெய்யா வென்றும் வேதபரி புரகமல பாதா வென்றும் 1. விக்கினங்கள் தீர்த்தருளும் நாதா வென்றும் மேதையர்கள் துதிகொல்லங் கலட்டி மேவும் வீரகத்தி விநாயகரே யாட ருஞ்சல்.

8.

கரிமுகனைக் கொன்றமரர் கணத்தைக் காத்தாய் காசுத்தன் கொலைப்பழியைக் கணத்திற் றீர்த்தாய் திரிபுரத்தை யெரிக்கவரு தேரைப் பேர்த்தாய் [ய் தினைக்குறவர் மலர்க்கொடியைச் சேய்க்குச் சேர்த்தா புரிநெகிழா விருவினையும் போகப் பார்த்தாய் 2. புனல்கவிழ்த்துப் புருகூதர்க் கருளைக் கூர்த்தாய் விரிமலர்ப்பூம் பொழிற்கொல்லங் கலட்டி மேவும் வீரகத்தி விநாயகரே யாட ருஞ்சல்.

9.

வரதகர வபயகுட வகட கும்ப மதவறுகு முகசுமுக வரவே ரம்ப பரதநட கமலபத நிமல போத பரமசுக வமுதநித மருளு நாத புரதகன னரியசுத விமல வேக 3. பூரணபுண் ணியபுனித புராண போக விரததவ மலிகொல்லங் கலட்டி மேவும் வீரகத்தி விநாயகரே யாட ருஞ்சல்.

10.

மதியமலி செஞ்சடையீ ராட ருஞ்சல் வஞ்சமலி நெஞ்சடையீ ராட ருஞ்சல் துதிமலிபோ தகமுவந்தீ ராட ருஞ்சல் சுவைமலிமோ தகமுவந்தீ ராட ருஞ்சல் கதிமலியுஞ் சலமுடித்தீ ராட ருஞ்சல் 4. கறைமலிசஞ் சலமுடித்தீ ராட ருஞ்சல் விதியடியர் துதிகொல்லங் கலட்டி மேவும் வீரகத்தி விநாயகரே யாட ருஞ்சல்.

11.

வாழி.

ஆவாழி யருள்வாழி யறங்கள் வாழி அருந்தமிழும் பழமறையா கமமும் வாழி பூவாழி பொன்னின்மழை பொழிந்து வாழி பூதிக்கண்டி யைந்தெழுத்தும் பொலிந்து வாழி தேவாழி மாவைநகர்ச் செவ்வேள் வாழி செந்தமிழி னூஞ்சலிசை சிறந்து வாழி மேவார்க்கு மருள்கொல்லங் கலட்டி மேவும் வீரகத்தி விநாயகரும் வாழி வாழி.

12.

திருச்சிற்றம்பலம்.

க ல ி த் த ஞ ா க

[154-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

பாலைக்கலி 6.

[தலைவனாகப் பிரிவு உணர்த்தப்பட்ட தோழி அவனை நோக்கி, “நீர் காட்டினைக் கடந்து பொருள் தேடும்பொருட்டுப் பிரியப் போகின்றீர் என்று யான் தலைவிக்குக் கூறுவேனானால், அப்பொழுது அவளுக்கு உண்டாகக் கூடியவற்றைச் சிறிது உமக்குக் கூறுகின்றேன். என்று சொல்லி, அவற்றைக்கூறி, அவன் செலவை அச்சமயம் நிறுத்தியதைக் கூறுவது இச்செய்யுள்.]

வேனி லுழந்த வறிதுயங் கோய்களிறு
வானீங்கு வைப்பின் வழங்காத் தேர் நீர்க்கவா அங்
கானங் கடத்தி ரெனக்கேட்பின் யானென்
றுசாவுகோ வைய சிறிது:

நீயே

செய்வினை மருங்கிற் செலவயர்ந் தியாழநின்
கைபுனை வல்வின் ஞாணுளர் தீயே!

இவட்கே

செய்வுறு மண்டில மையாப் பதுபோன்
மையில் வாண்முகம் பசப்பூ ரும்மே!

நீயே

வினைமாண் காழகம் வீங்கக் கட்டிப்
புனைமாண் மரீஇய வம்பு தெரிதியே!

இவட்கே

சுனைமா ணீலங் காரெதிர் பவைபோ
லினைநோக் குண்கண் ணீர்நில் லாவே!

நீயே

புலம்பி லுள்ளமொடு பொருள்வயிற் செலீஇய
வலம்படு திகிரி வாய்நீ வுதியே!

இவட்கே

அலங்கிதழ்க் கோடல் வீயுகு பவைபோ
லிலங்கே ரெல்வளை யிறையூ ரும்மே!

எனநின்,

சேன்னவை யரவத்து மினையவ ணீநீப்பிற்
றன்னலங் கடைகொளப் பிதலின் மற்றிவ
ளின்னுயிர் தருதலு மாற்றுமோ

முன்னிய தேளத்து முயன்றுசெய் பொருளே?

(தரவு)

வேனில் உழந்த - முதுவேனிற் காலத்தாலே வருந்
தின(உடல்),வறிது உயங்கு - நீர் வேட்கையால் பின்
னும் சிறிதாக வருந்துகின்ற, ஓய்களிறு - ஓய்ந்த யா
னைகள், வான்நீங்கு - மழைநீங்குவதற்குக் காரணாம
ன (கொடுமையை உடைய), வைப்பின் - ஊர்களி
லே, வழங்கா தேர் - பேய்த்தேராகிய, நீர்க்கு அவா
அம் - நீருக்கு விரும்பி ஓடுகின்ற, கானம் கடத்திர்
என கேட்பின் - காட்டிற்குநீர் போவீர் என்று யான்
கூறுதலை (அவள்) கேட்பின், யான் ஒன்று - நான்
ஒரு விஷயத்தை, சிறிது உசாவுகோ - சிறிது உம்மி
டம் கேட்கலாமோ?

வழங்காத் தேர் நீர்க்குக் களிறு அவாஅம் கானம்
எனக் கூட்டுக.

(தாழிசை)

நீயே - நீயோ, செய்வினை மருங்கில் - பொருக்கு,
செலவு அயர்ந்து - போக விரும்பி, நின் கைபுனை வல்
வில் - உன்னுடைய கையினால் அலங்கரித்த வலிதா

கிய வில்லினுடைய, ஞாண் உளர்தி - நாணைத் தடவு
கின்றாய்.

யாழ - அசைச்சொல்.

இவட்கே - இவளுக்கோ, செய்உறு மண்டிலம் -
(குற்றமுறாது) கையால் செய்தலுற்ற சந்திரனிடத்
தில், மையாப்பதுபோல் - மேகம் பரக்கின்ற தன்
மைபோல, மை இல் வாள்முகம் - மறுவில்லாத ஒளி
யை உடைய முகத்திலே, பசப்பு ஊரும் - பசப்பு நிறம்.
பரவும்.

செய்வுறு மண்டிலம் - இல்பொருள் உவமை.

நீயே - நீயோ, வினைமாண் காழகம் - வேலைப்பாட்
டால் சிறந்த துணியை, வீங்க கட்டி - இறுக்கக்கட்டி,
புனைமாண் மரீஇய - அலங்கரிக்கும் தொழிலால் மாட்
சமை தங்கிய, அம்பு தெரிதி - அம்புகளை ஆராய்கின்
றாய்.

இவட்கே - இவளுக்கோ, சுனைமாண் நீலம் - சுனை
யிடத்து மாட்சிமைப்பட்ட நீலோற்பலங்கள், கார்
எதிர்பவை போல் - மழையை எதிர் கொள்ளாதல்
(அமைந்து நிரைச் சொரியுமாறு) போல, இனை நோக்
கு உண்கண் - வருந்தும் பார்வையையுடைய மை
யுண்ட கண்கள், நீர் நிலை - நீர் நிலைவாய் ஒழுகும்.

[சுனையிலே மாட்சிமைப்பட்ட நீலோற்பலங்கள்
மழையினால் தாம் பெற்ற நீரைத் தம்மிடத்தில் வைத்துக்
கொள்ளாமல் கீழே ஒழுக விடுவதுபோல, தலைவியின்
வருந்தும் பார்வையை யுடைய மையுண்ட கண்கள் நீர்
சொரியும்.]

நீயே - நீயோ, புலம்புஇல் உள்ளமொடு - வருத்தம்
இல்லாத மனத்தோடு, பொருள் வயின் செலீஇய -
பொருளின் பொருட்டுப் போக, வலம்படு திகிரி - வெற்
றியை உண்டாக்குகின்ற சக்கரத்தினது, வாய் நீவுதி -
வாயைத் (தூசு போகத்) துடைக்கின்றாய்.

இவட்கே - இவளுக்கு, அலங்கு இதழ் கோடல்வீ -
அசைகின்ற இதழ்களையுடைய கோடற் பூக்கள், உகு
பவை போல - உதிர்ந்து வீழ்வன போல, இலங்கு
ஏர் எல் வளை - விளங்கும் அழகினையுடைய ஒளி
பொருந்தின வளைகள், இறை ஊரும் - முன்கையி
னின்றும் கழலும்.

(தனிச்சொல்)

நின் = (இவ்வாறு) உனது,

என - அசை

(சுரிதகம்)

செல் நவை - செல்கையினால் உண்டாகின்ற குற்
றமாகிய, அரவத்தும் - ஆரவாரத்திலும், இனைய
வள் - இத்தன்மையை அடையக்கூடியவள், நீ நீப்
பின் - நீ விட்டுப் பிரிவாயானால், தன்நலம் கடை
கொளப் பிதலின் - (இறந்து விடும் காலத்தாலே)
தன்னுடைய நலம் முற்றிலும் கைக்கொள்ளப்படும்
ஆதலால், முன்னிய தேளத்து முயன்று செய்
பொருள் - நீ கருதிய தேசத்திற்குச் சென்று முயன்
று தேடும் பொருள், மற்று - உனக்கு இன்பத் தரு
தலே யன்றி, இவள் இன்னுயிர் தருதலும் ஆற்று
மோ - இவள் இனிய உயிரைத் தருதற்கும் வல்ல
தாகுமோ?

பொருள் இவள் இன்னுயிர் தருதலும் ஆற்றுமோ
எனக் கூட்டுக.

பொ தி கை நிகண் டு

(இரண்டாம் பகுதி)

[155-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

ககர வர்க்கம்

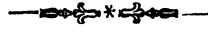
- 527 ககமே யம்பும் புள்ளு மாகும்.
- 528 ககனம் விண்ணும் படையுந் கற்பகமும்
காடும் புள்ளும் கீரியும் காசமும்.
- 529 கங்குதீப் பொறியுந் கருந்தினை பருந்தும்
வரம்பி னருகும் வழங்க லாகும்.
- 530 கச்ச மியானைக் கழுத்திடு கயிறும்
மரக்காலுந் துணியும் வாரு மளவும்.
- 531 கசந்தான் நீரும் இரும்புந் தா தும்
கங்கமு மெனவே கழற லாகும்.
- 532 கச்சை கவசமும் கயிறுந் தழும்பும்.
- 533 கச்ச மீனு முலைக்கச்ச மங்கியும்.
- 534 கசடு குற்றமு மையமு மாகும்.
- 535 கஞ்சம் வெண்கலமும் கஞ்சாவுந் தாளமும்
வணசமும் வட்டு மப்பமு மாகும்.
- 536 கருறல் பொலிவுந் குன்றலு மாகும்.
- 537 கஞ்சன் குறளனும் வேதனு மாகும்.
- 538 கஞ்சிகை கூறையுந் திரையு மாகும்.
- 539 கஞ்சனக் கண்ணாடியும் வலியானு மாகும்.
- 540 கடலே ¹கடலும் பசவு மாகும்.
- 541 கடறே வழியுந் காடு மாகும்.
- 542 கடை சோர்வு மிடமும் வாயிலு முடிவும்
கீழுந் கதவும் வீதியு மாகும்.
- 543 கடகம் யானைக் குழுவுந் கை வளையும்
பரிசையுந் சாரலு மாயுதமும் வட்டமும்
மதிலுநார்க் கடகமும் வீடுந் கங்கணமும்.
- 544 கடுமுள்ளும் விடமும் கசப்புந் கடுத்தலும்
கடுக்காய் மரமும் கழற லாகும்.
- 545 கட்டுக் குறியுந் காலலுந் களவும்
கண்ணு மிகுதியும் பந்தமு மாகும்.
- 546 கட்டல் பந்தித்தலும் கள்ளலுந் தடுத்தலும்
களைதலு மெனவே கழற லாகும்.
- 547 கடிவீம் மிதமுந் சிறப்பு மையமும்
காப்புந் கரிப்புந் கடித்தலும் நாற்றமும்
விளக்கமும் பேயும் காலமும் மணமும்
விரைவு மச்சமும் கூர்மையும் புணர்ச்சியும்
கண்ணிட முஞ்சிறு கொடியும் புதுமையும்
துவசமு மிகுதியுந் குடியும் வரைவும்.
- 548 கடங்கரிக் குழுவு முழவு நீதியும்
யானைக் கன்னமும் கயிறு மதமும்
சுரமு முடலுந் கடலுந் குடமும்
கானும் மலைச்சாரலுந் கழற லாகும்.
- 549 கட்கம் வாகு மூலமும் வானும்.
- 550 கட்டளை யுரையறி கருவியு மொப்பும்
நிறையறி கருவியு மியாற்றலும்
நிறைகல்லுந் துலாராசியு மிட்டிகையும்.
- 551 கடவுள் தேவு நன்மையு முனியும்.
- 552 கட்சி காடும் கூடு மமளியும்
துயிலிட முமெனச் சொல்ல லாகும்.
- 553 கடுத்த லொப்பு மையமும் வேகமும்.
- 554 கடவை யேணியுந் குற்றமு மாகும்.
- 555 கடிப்பம் பூணுந் செப்புந் காதணியும்.
- 556 கட்டி கருப்பு வட்டுறு கட்டியும்
புண்ணு மகிழ்ச்சியும் புகல லாகும்.
- 557 கடைப்பிடி தேற்றமும் மறவா மையுமாம்.
- 558 கடிகை நாழிகையுந் துண்டமுந் சமயமும்
கதவின் றுமும் வேதமு மாகும்.
- 559 கணியோர் சாதியும் மருத நிலமும்
வேங்கையுந் கணித்தலும் விளம்ப லாகும்.
- 560 கண்டம் வானும் யானைக் கச்சையும்
திரையும் மிடறுந் துண்டமும் வெல்லமும்
பூமியுந் தேசமும் கவசமு மாகும்.
- 561 கணிச்சி யுளிக்கருவியுந் தோட்டியு முழுவும்.
- 562 கண்டிகை பணிச்செப்பு வாகு வலையமும்
பதக்கமும் கண்டிகையும் பறையு மாகும்.
- 563 கண்ணருளும் விழியு மிடமும் கணுவும்
வேயும் ஞானமும் கருத்து மிடமும்.
- 564 கண்டேதி தினையுந் காஞ்சொறியு மாகும்.
- 565 கணை பூரநாளும் அம்புந் திரட்சியும்.
- 566 கண்ணுத லீசனும் கருதலு மாகும்.
- 567 கணக்கால நுட்பமும் திரட்சியும் பேயும்
வட்டமு நோயு முடுவு மவையும்
அற்பமு மெனவே யறைய லாகும்.
- 568 கணையந் காவந் காடும் பொன்னும்
யானைத் தறியு மெழுவு மாகும்.
- 569 கண்டகம் வானு முள்ளுந் காடும்
²சரிகையும் வேலுந் கூர்மையுந் கடினமும்.
- 570 கண்டல் கைதையும் ஒள்வானும் வயிரமும்
முள்ளும் நீர்முள்ளியு மொழிய லாகும்.
- 571 கண்ணி கண்ணியுந் கட்டுந் கயிறும்
தாரும் முகிழமுந் சாற்ற லாகும்.
- 572 கணக்குப் பாவிகற்பமு மெண்ணு மாகும்.
- 573 கதலி துவசமும் வாழையுந் தேறும்
காற்றா டியுமெனக் கழற லாகும்.
- 574 கதழ்வு வேகமுந் சிறப்பு மாகும்.
- 575 கதிபஞ்ச கதியு மோட்சமு மாகும்.
- 576 கதுப்பு விலக்கின் கூட்டமும் கவுளும்
ஆண்பெண் மயிரு மஞ்சளு மாகும்.
- 577 கதம்பந் கடம்பும் பலபூவு மாகும்.
- 578 கதிரிரு சுடருந் கதிரு மாகும்.
- 579 கதவந் காத்தலும் காவலுந் கதவும்.
- 580 கதை காரணமுந் சொல்லுந் தடியும்.
- 581 கத்திகை வாசமுந் தொடையின் விகற்பமும்
துவசமு மெனவே சொல்ல லாகும்.
- 582 கதவு காவலுந் கபாடமு மாகும்.
- 583 கந்தரம் மேகமும் கழுத்துமலை முழைஞ்சும்.
- 584 கந்துகந் குதிரையும் பந்துந் கந்துகமும்.
- 585 கந்திருவந் குதிரையுந் தந்திரரு மிசையும்.
- 586 கந்தம் பஞ்ச கந்தமுந் கிழங்கும்
நாற்றமும் பொன்னுந் கரணையும் வகுத்தலும்
கழுத்தடி யுமெனக் கழற லாகும்.
- 587 கந்து பண்டியு ளிரும்புந் கம்பமும்
யாக்கையின் மூட்டு மாதாரமுந் திரட்சியும்
காயமு மெனவே கழற லாகும்.
- 588 கந்த னருகணுந் கந்து மாகும்.
- 589 கப்பண மிரும்பிற்செய் நெருஞ்சி முள்ளும்
கைவே லுமெனக் கழற லாகும்.
- 590 கமலம் ³செம்படாமு நீருந் தாமரையும்.

(பிரதி) 1. கடலும்.

(பிரதி) 2. கரிகையும். 3. பெம்படாமு.

- 591 கம்பம் நடுக்கமுந் தூணு மாகும்.
 592 கம்பலை துன்பமு மோசையு நடுக்கமும்
 அச்சமும் வருத்தமு மாகு மென்ப.
 593 கம்பு தவசமும் கோலுஞ் சங்கும்.
 594 கம், புனலும் வெண்மையுந் தலையுந் ககனமும்
 வீதியும் புத்தியும் முகிலுஞ் செம்மையும்
 காற்றுஞ் சுவர்க்கமுந் கழற வாகும்.
 595 கம்மியர் கம்மாளருந் தொழில்புரி வோரும்.
 596 கம்புள் சம்பங்கோழியுந் சங்கும்

- வானம் பாடியு மெனவகுத் தனரே.
 597 கயம்தேய்வு நீரு நோயுந் குளமும்
 மென்மையுந் களிதும் பெருமையுந் கீழும்
 ஆழமு மெனவே யறைய வாகும்.
 598 கயினி அத்த நாளுந் கைம்மையும்.
 599 கயில்பூண் கொக்கியும் பிடரியு மாகும்.
 600 கயவு பெருமையு மேன்மையு மாகும்.
 601 கரணம் அந்தக் கரணமுந் கூத்தும்
 காரணமுந் கணிதமும் வாயுந் கல்வியும்.

யாப்பிலக்கணம்

[135-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

செய்யுள்

முன்னர் வெளிவந்த இதழ்களில் செய்யுட்களுக்கு உறுப்புக்களா யமைந்தவற்றைப் பற்றிக் கற்றோம்; இனி அவ்வுறுப்புக்களைப் பெற்று நடைபெறும் செய்யுட்களைப் பற்றிக் கற்போம்:

“பல்வகைத் தாதுவின் உயிர்க்குடல் போற்பல
 சொல்லாற் பொருட்கிட னாக உணர்வினில்
 வல்லோர் அணிபெறச் செய்வன செய்யுள்”

என்றார் நன்னூலாகிரியராகிய பவணந்தி முனிவர். அதாவது, தோல், இரத்தம், இறைச்சி, மேதை (நரம்பு), எலும்பு, மச்சை (மூளை), சுவேதநீர் என்னும் எழுவகைத் தாதுக்களிதலும் உயிர்க்கு இடனாக இயற்றப்பட்ட உடம்புபோல, இயற்சொல், திரி சொல், திசைச்சொல், வடசொல் என்னும் நால்வகைச் சொற்களால் பொருளுக்கு இடனாகக் கல்வியறிவினால் செய்யுள் இயற்றவல்லோர் அலங்காரம் பெற இயற்றுவன செய்யுளாம். இங்குப் பொருள் என்று கூறப்பட்டவை அகப்பொருள் புறப்பொருள் என்னும் இருவகைப் பொருளாம். இப்படிக்கூறிய தலை, எழுத்து, சொல், பொருள், அணி என்னும் நான்கினும் நடப்பது யாப்பு என்பது ஆயிற்று.

இங்ஙனம் உணர்வினில் வல்ல பெருமக்களால் இயற்றப்படும் செய்யுள் இருவகைப்படும். அவை பா எனவும், பாவினம் எனவும் வழங்கப்படும். அவற்றுள் பா என்பது, வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா, மருட்பா என ஐந்து வகைப்படும். மருட்பா ஒழிந்த மற்ற நான்குபாக்களுக்கும் தனித்தனி மும்மூன்று இனங்கள் வழங்கும். அவ்வினங்கள் தாழிசை, துறை, விருத்தம் என வழங்கப்படும். ஆகவே, ஐவகைப் பாவும், பன்னிரண்டு பாவினமும் ஆகச் செய்யுள்வகை பதினெழென்பார். அவையாவன: 1. வெண்பா, 2. வெண்டாழிசை, 3. வெண்கிறை, 4. வெளி விருத்தம், 5. ஆசிரியப்பா, 6. ஆசிரியத் தாழிசை, 7. ஆசிரியத் துறை, 8. ஆசிரிய விருத்தம், 9. கலிப்பா, 10. கலித் தாழிசை, 11. கலித்துறை, 12. கலி விருத்தம், 13. வஞ்சிப்பா, 14. வஞ்சித் தாழிசை, 15. வஞ்சித் துறை, 16. வஞ்சி விருத்தம், 17. மருட்பா என்பனவாம்.

1, வெண்பா

வெண்பா என்பது ஐவகைப் பாவில் சிறந்த பா வென வழங்கப்படும். இதில் மூவகைச் சீர்களாகிய காய்ச்சீர்கள் நான்கும், ஈரகைச்சீர்களாகிய மாச்சீர்

இரண்டும் விளச்சீர் இரண்டுமாகிய நான்கும் வரும்; தலைகளுள் இயற்சீர் வெண்டலை வெண்சீர் வெண்டலை என்னும் இரு வகையான தலைகளே வரும்; அடிகளுள் நாற்சீரடியாகிய அளவடியும், முச்சீரடியாகிய சிந்தடியும் வரும்; அங்ஙனம் அடி அமையும் போது சிந்தடி எப்போதும் ஈற்றடியாகவே அமையும்; நால்வகைப்பட்ட ஓசைகளுள் செப்பலோசையே வரும். ஈற்றடியின் ஈற்றுச் சீர் நாள், மலர் என்னும் வாய்பாடமைந்த ஓசைச் சீர்களுள் ஒன்றாகவேனும், குற்றியலுகரம் பெற்ற காசு, பிறப்பு என்னும் வாய்பாடமைந்த ஈரகைச்சீர்களுள் ஒன்றாகவேனும் அமையும். ஈற்றிலமையும் ஈரகைச்சீர் முற்றியலுகரம் பெறினும், காசு, பிறப்பு என்னும் வாய்பாட்டிலேயே அமைத்து வழங்கப்படும்.

வெண்பா என்பது குறள் வெண்பா, சிந்தியல் வெண்பா, இன்னிசை வெண்பா, நேரிசை வெண்பா, சவலை வெண்பா, பஃறோட வெண்பா என அறுவகைப்படும். அவை பின் வருமாறு அமையும்:

1. குறள் வெண்பா:—முதலடி அளவடியாகவும் இரண்டாமடி சிந்தடியாகவும் கொண்டு, ஒரு விகற்பத்தாலும் இரு விகற்பத்தாலும் வருவது குறள் வெண்பா எனப்படும். அடிதோறும் எதுகை பொருந்தி வருவதை ஒரு விகற்பம் எனவும், எதுகை மாறி வருவதை இரு விகற்பம் எனவும் வழங்குவார்.

குறள் வெண்பா

“உடையார்முன் இல்லார்போல் ஏக்கற்றும் கற்றார் கடையரே கல்லா தவர்.”

இஃது ஒரு விகற்பத்தால் வந்த குறள் வெண்பா.

“உருவுகண் டெள்ளாமை வேண்டும் உருள்பெருந் கச்சாணி அன்னார் உடைத்து.” [தேர்ச்

இஃது இருவிகற்பத்தால் வந்த குறள் வெண்பா.

2. சிந்தியல் வெண்பா:—முதலடியும் இரண்டாமடியும் அளவடியாகவும், மூன்றாமடி சிந்தடியாகவும் கொண்டு மூன்றேயடிகளால் அமைவது சிந்தியல் வெண்பா எனப்படும். இச்சிந்தியல் வெண்பா இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பா என்றும், நேரிசைச் சிந்தியல் வெண்பா என்றும் இரு வகைப்படும். இன்னிசை வெண்பாவைப் போலத் தனிச்சொல் இன்றி ஒரு விகற்பத்தாலும் பல விகற்பத்தாலும் வருவது இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பாவாம். நேரிசை வெண்பாவைப்போல இரண்டாம் அடியின் இறுதியில் தனிச்சொல் பொருந்த ஒரு விகற்பத்தாலும்

இரு விகற்பத்தாலும் வருவது நேரிசைச் சிந்தியல் வெண்பாவாம்.

இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பா

“நறுநீல நெய்தலும் கொட்டியுந் தீண்டப்
பிறநாட்டுப் பெண்டிர் முடிநாறும் பாரி
பறநாட்டுப் பெண்டிர் அடி.

இது தனிச்சொல் இன்றி ஒரு விகற்பத்தால் வந்த இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பா.

“சுரையாழ அம்மி மிதப்ப வரையனைய
யானைக்கு நீத்து முயற்கு நிலையென்ப
கானக நாடன் சனை.”

“முல்லை முறுவலித்துக் காட்டின மெல்லவே
சேயிதழ்க் காந்தள் துடுப்பின்ற போயினார்
திண்டேர் வரவுரைக்கும் கார்.”

இவை மூன்றடியாய் இன்னிசை வெண்பாவைப்

போலத் தனிச்சொல் இன்றிப் பல விகற்பத்தால் வந்தன.

நேரிசைச் சிந்தியல் வெண்பா

“அறிந்தானை ஏத்தி அறிவாங் கறிந்து
சிறந்தார்க்குச் செவ்வன் உரைப்ப—சிறந்தார்
சிறந்தமை ஆராய்ந்து கொண்டு.”

இஃது இரண்டாமடியின் இறுதியில் தனிச்சொல் பெற்று ஒரு விகற்பத்தால் வந்த நேரிசைச் சிந்தியல் வெண்பா.

“நற்கொற்ற வாயில் நறுங்குவளைத் தார்கொண்டு
சுற்றும்வண்டார்ப்பப்புடைத்தாளே—பொற்றேரான்
பாலைநல் வாயின் மகள்.”

இஃது இரண்டாமடியின் இறுதியில் தனிச்சொல் பெற்று இரு விகற்பத்தால் வந்த நேரிசைச் சிந்தியல் வெண்பா.

க ம் ப ர ர ம ர ய ண ம்

ஆரணிய காண்டம்—7. மாரீசன் வதைப் படலம்.

[152-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

கற்றவ ருயின் கேட்கையுங் கடனே.

கறையுடைய நெஞ்சினர்க்கு யாவும் விடமுடைய
மாசுணங்களையாய் முடியுமாதலின், பிள்ளை
மதியமும் பொல்லாத தாகப்பெற்ற இராவணன்
அதனைப்போக்கிக் கன்னக்கனியும் இருள்தன்னைக்
காணக் கருதிக் கட்டளையிட்டவளவில்,

ஆண்டப் பிறைநீங்க கலுமெய்திய தந்த காரந்
தீண்டற் கெளிதாய்ப் பலதேய்ப்பன தேய்க்க லாகி
வேண்டிற் கரபத் திரத்தீர்த்து விழுத்த லாகிக்
காண்டற் கினிதாய்ப் பலகந்து திரட்ட லாகி

[அவ்வாறே அப் பிறைச்சந்திரன் நீங்கியவுடன், அடர்
ந்த இருளானது, கையால் தொட்டுப்பார்க்கக் கூடிய
அவ்வளவு செறிந்ததாய், தன்மேல் பிற பொருள்களைத்
தேய்த்துக்கொள்ளக்கூடியபடி கற்போலத் திணிந்ததாய்,
வேண்மொனல் வாளினால் அறுத்துத் தள்ளக்கூடியதாய்,
காண்பதற்குஇனிய வேலைப்பாடுகள் அமைந்தபல தூண்
களாகக் கடைசல்பிடித்து வைக்கக்கூடியதாய் வந்து
சேர்ந்தது]

வந்த இருள் இராவணனுக்கு யாதாயிற்றோ அது
பின்னர். முதலில் அவ்விருள், அருளிலா நெஞ்சினர்
கீழ்மையைப் பழித்தற் கேற்றதோர் செவ்வியாய்க்
கம்பருக்கு வாய்த்தது. ஆதலின் அவர் தமக்கே உரி
யவோர் எதிர்நிலை உவமத்தால்,

முருடர்ந் துருட்டற் கெளிதென்பதென்

முற்று முற்றிப்

பொருடிக் கில்கைள் விச்சடர்புக்கு

வழங்க லின்றிக்

குருடிக் கிதென்னக் குறிக்கொண்புகண்

ணோட்டங் குன்றி

அருடர்ந்த நெஞ்சிற் கரிதென்பதவ்

வந்த காரம்

[முன்னுரைத்தபடி யெல்லாம், கல்லாகவும் கட்டை
யாகவும் வெட்டி உருட்டுவதற்கு ஏற்றதாய் இருந்ததெ
ன்று சொல்வதற் சிறப்பென்ன இருக்கின்றது—மிகவும்
(கல்வியில்)முதிர்ந்து, தீங்கில்லாத விடயங்களின் கேள்வி

யாகிய ஒளி புகுந்து பயில்வது இல்லாமல், இது வோர்
குருடுதானே என்று கூப்பிடுவதற்கு ஏற்றதாய், கண்ணோ
ட்ட மில்லாமல் அருள்நீங்கிய மனதைப்போல அவ்விருள்
மிகக் கரியதாயிற்று.]

என விளம்பலுறுகின்றார். இருளிற் கெதிர் அருளினை
இதன்முன் திருவள்ளுவர்,

அருள்சேர்ந்த நெஞ்சினர்க் கில்லை யிருள்சேர்ந்த
வின்னா வுலகம் புகல்

எனச் சேர்த்துப் பாடியிருக்கின்றனர். அருள் சேர்
ந்த நெஞ்சினை வள்ளுவர் உரைத்தாராயின், அருள்
தீர்ந்த நெஞ்சினை உரைத்தார் இவர். சொற்றொடர்
களின் ஒற்றுமையை நோக்குங்கால், வள்ளுவர் வாச
கம் கம்பரது மனத்தின்கண் நிகழ்ந்தே இவ் வீற்றடி
பிறக்கலாயிற் நென்று நினைத்தல் கூடும். அவ்வா
றாயின் அரிய விடயங்கள் சில இவ் விருபெரும் கவி
நூற் திறத்திலும் ஒப்புநோக்கக் கிடக்கின்றன.

கல்வி கேள்வி அவ்விரண்டிலும், கல்லாதானைக்
குருடனென்னலாம், கேள்வி யில்லாதானைச் செவிட
ன் என்னலாம். வள்ளுவர் இவ்வியற்கைக்கு இணங்
கியே,

கண்ணுடைய ரென்பர் கற்றோர் முகத்திரண்டு
புண்ணுடையர் கல்லாதவர்

எனவும்,

கேட்பினுங் கேளாத் தகையவே கேள்வியாற்
றோட்கப் படாத செவி

எனவும் எடுத்தியம்பினார். ஆயினும் கம்பர், “கேள்
வியில்லாதவன் குருடன்” எனச் சிறிது வினையாட்
டாக இச் செய்யுளில் முடிக்க நினைத்தனர் போலும்.
இம்முடிவின் அமைதியையும் அருமையையும் அறி
வதற்கு வள்ளுவர்தம் குறள்கள் வேறு ஒன்றிரண்டு
இங்கு நினைவிற் கொள்ளல்வேண்டும்—

பண்ணென்னும் பாடற் கியைபின்றேற் கண்ணென்
கண்ணோட்ட மில்லாத கண்

[எங்

எனவும்,

உளபோன் முகத்தெவன் செய்யு மளவினாற்
கண்ணோட்ட மில்லாத கண்
எனவும்,
கண்ணிற் கணிகலங் கண்ணோட்ட மல்தின்றேற்
புண்ணென் றுணரப் படும்
எனவும் திருவள்ளுவர் விளம்பிராராதலின், கண்
னோட்டமில்லாதவர் “குருடங் கிதென்னக் குறிக்
கொள்வதற்கு” இலக்காக நிற்கின்றனர். இனி,
பொருள் தீங்கில் கேள்விபுக்கு வழங்கல் இன்மை
யால் மாந்தர்க்குக் கண்ணோட்டங் குன்றுகின்றதென்
னுங் குறிப்பு இச்செய்யுளில் உடங்கியுளது. இவ்
வாறு, இம்முன்றையும் தொடர்த்துங்கால், கேள்வி
யில்லாதவன் கண்ணோட்டமில்லாதவன், மற்று,
கண்ணோட்டமில்லாதவன் குருடன், என அமையு
மாதலின், கேள்வியால் தோட்கப்படாத செயியுடைய
வொருவனைக் குருடனென்றே கூறவேண்டும், என
முடிப்பார் மெய்யறிவும் சொற்றிறமும் செறிந்த நம்
கம்பர்பெருமான்.

இம்முடிவின் கண் அமைந்துள்ள ஆசியம் ஒருபுற
மிருக்க, அவ்வாசியத்தினகவையின் கரந்துள்ள பொ
ருளினது அருமையோ உன்னியுள்ளிப் பாராட்டத்
தக்கது. கல்வி கேள்வி என்னும் இவ்விரண்டினுக்கு
முள்ள தொடர்பின் சிறப்பைக் கம்பர் திருவள்ளுவர்
ஆகிய இருவருங் கருதியிருக்கின்றனர். இவர்களில்,
திருவள்ளுவர் கல்வியின் சிறப்பை முதன்மைப்படுத்திப்
பின்,

கற்றில னாயினுங் கேட்க வஃதொருவற்
கொற்கத்தி னூற்றூற் துணை

என்னுங் குறளில், கல்வி யிலனாயினும் இரண்டாந்தர
மாக ஒருவன், கேள்வியேனும் உடையவன் ஆதல்
வேண்டுமென உணர்த்துகின்றார். இதனால், கல்வி
இல்லாவிடத்தும் ஒருவாறு கேள்வியே சாலும் என்
னும் கருத்துத் தோன்றி நிற்கின்றது. கம்பர் இக்க
ருத்தினை ஏற்றுக் கொள்வதற்குச் சிறிது அயிர்க்கின்
றார் போலும். கல்வியில்லாதவனினும் கேள்வியில்
லாதவனைக் குருடனென்பார் கம்பர். இதனால் கேள்
வியின் சிறப்பு உயர்கின்றது. மற்று, “கற்றிலனாயினுங்
கேட்க” என்றதனால், “கல்வியில்லாமற் போயினும்
போசுக, கேள்வியே நன்மை தரும்” என்ற பொரு
ளில் திருவள்ளுவரும், கல்வியினும் கேள்வியே மேன்
மை யுடைத்து என்று சாற்றினார் எனக் கொண்டு,
இக் கேள்வியின் மேன்மையைச் சார்ந்து இவ்விரு
புலவர்களும் ஒக்க நினைக்கின்றனர் என்றெண்ணு
தற்கு இடமுளதென மதித்தற் கில்லை. “முற்றும்
முற்றி”ப் பிறகு பொருள் தீங்கில் கேள்விச்சுடர் புக
வேண்டும் எனக்கம்பர் உரைத்திருப்பதை மறத்தலா

காது. காதிற்சூரிய கேள்வியாம் ஒலியை கண்ணிற்
புகுந்து வழங்கற்கூரிய ஒளியோடு மயங்க உரைக்கி
ன்ற மாயத்திற் காளாகாமல் பொருந்த நோக்குங்
கால், ‘முற்றும் முற்றி’ என்பதிலிருந்து, கல்வியில்
முழுதும்முதிர்ந்தும் கேள்வியா லுணர்வுபெறாதவன்
அருள் தீர்ந்த நெஞ்சினன் ஆவான் எனக் கம்பர்
முடித்தனர் என்று கொள்வதற் கியல்வதாகின்றது.
எனின், கல்வியில்லாவிடத்தும் கேள்வி பயந்தரும்
ஏன்ற வள்ளுவர்க்கு மாறாகக் கம்பர், கல்வியிருப்பி
னும் கேள்வியில்லாதார் பயனென்று மெய்தமாட்
டார் எனச் சாதிக்கின்றனர். இப் பயன் யாதென்ப
தன் இலக்கணத்தை,

அன்பு மறனு முண்டாயி னில்வாழ்க்கை
பண்பும் பயனு மது

என்னுற் திருவள்ளுவர் வாக்கினின்றே கொள்ள
லாம். மற்று, இவ்வாறு கேள்வியின் சிறப்பை மேம்
படுத்துகின்ற கம்பரால், கல்வியின் ஆற்றல் குறைக்கப்
படுகின்றதோ என்னின், அவ்வாறுமன்று. ‘பொருள்
தீங்கில் கேள்வி இது’ எனத் தேர்ந்து கேட்பதற்கும்
கேட்டவற்றை மனத்தின்கண் நிறுத்திக்கொள்வதற்
கும் முற்றும் முற்றிய கல்வி எத்துணை யின்றியமை
யாததென்பதை அறிந்ததாற்றான்,
சொல்லொக்குங் கடிய வேகச்
சுடுசரங் கர்ய செம்மல்
அல்லொக்கு நிறத்தி னுண்மேல்
விடுதலும் வயிரக் குன்றக்
கல்லொக்கு நெஞ்சிற் றங்கா
தப்புறங் கழன்று கல்லாப்
புல்லொக்கு நல்லோர் சொன்ன
பொருளெனப் போயிற் றன்றே

என இரங்கக்கூடியவ ராயினார். ஆதலின், “கற்றில
னாயினுங் கேட்க” என்று வள்ளுவர் உரைக்கும் ஊக்
கத்தை ஒருவாறு தணித்து, அருளிற் காதாரமாவது
கேள்வியே எனக் கேள்வியையும் உயர்த்தி, இரண்டி
னையும் பயன்பெற இணைக்கும் துண்மையைக் கம்பர்
காட்டுகின்றார். “அருட் செல்வம் செல்வத்துட் செ
ல்வம்” என வோரிடத்தும், “செல்வத்துட் செல்
வம் செவிச்செல்வம்” என மற்றோரிடத்தும் வள்
ளுவர் காட்டியுள்ள வாய்மைகளை மனத்துட்கொண்டு,
அருள்சேர்ந்த நெஞ்சின ராவதற்குப் பொருள் தீங்
கில் கேள்வி இன்றியமையாத தாவதும், அக்கேள்வி
தங்குவதற்கு முற்றும் முற்றிய கல்வி யின்றியமை
யாத தாவதும், இதனால், “இருட்டிற் கஞ்சாது நட
மாடும் குருட்டுக்கண்” வாழ்க்கை தீர்வதும் ஆகிய
அனைத்தையும் நம் புலமைசால் பெருமான் பிணைத்
துக் காட்டினார். கல்வியிற் பெரிய கம்பரிடத்தே
கேள்வியின் பெருமையைக் கேட்கவேண்டும்.

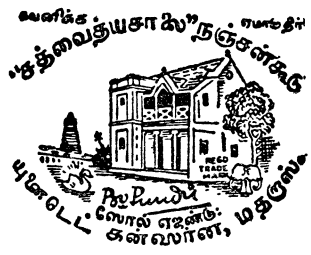
ஆயர்வேத வித்வான் B. V. பண்டிட் அவர்களின்

டானிக்குகள் :

பாதாய் லேகியம்	ரூ. 3-0-0
ரதிலல்லப லேகியம்	2-0-0
மஹா திராசூதா லேகியம்	2-0-0
குழந்தைகளுக்கு	
ஸ்ரீகர கஸ்தூரி மாத்திரை	0-4-0
பால சஞ்சீனி	0-4-0
பால ஸூதா (டானிக்)	1-0-0

தைலங்கள் :

சந்தனாதி 6 அவன்ஸ்	ரூ. 1-0-0
அமிர்தாமலக	0-12-0
பிருங்காமலக	0-12-0
ஸ்திரீகளுக்கு	
ஸூதக டானிக்	2-0-0
கர்ப்பாசய டானிக்	2-0-0
ப்ரஸவ லேகியம்	1-8-0

சுமார் 300 ID.L. ச்யாவனப்ராசா ID.L. பிருங்காமலக. தைலம் கோரோஜி மாததிரை தயவுசெய்து
போலிகள் "நட்சசன்குடேயஸ்யோடி" கவனித்து
ஏமாற்றும். சாதாரணம-பாக்டேட் (ரிஸல்தர் சேய்துள்ளது) ID.L. 61, மெடிகேட்ட-டப்பி வாங்கவும்.

மலகைகோந்திறுமணக்கு
கோல எயவித ஜவரங்களுக்கும்
எகல யுள்ளெட்ட கஸலாதி யாத்நெருயிற்

பஸ்பங்கள் வைத்தியர்களுக்கு மட்டும். [அட்வான்ஸுடன் ஆர்டர் செய்யவும்.]

சென்னைத் தமிழ் லெக்ஸிகன் பதிப்பாளியர் திருவாளர் S. வையாபுரிப் பிள்ளையவர்களால்

— பதிப்பிக்கப்பெற்ற நூல்கள் —

தமிழகராதி ஆதார நூற்றொகுதி

நாம தீப நிகண்டு.

நிகண்டுகளின் வரலாறு, ஆசிரியரது காலம், நூலின் நயங்கள், முதலியன அடங்கிய சிறந்த முன்னுரை கொண்டது. பொருட் பெயர்களை விளங்கக் கூறும் செவ்விய உரைபாடமுள்ளது. நூலின்கண் வந்துள்ள பொருட்பெயர்களைத்தையும் முற்ற வுணர்த்தும் அனுபந்தம் பெற்றது. சுமார் 12000 சொற்கள் கொண்ட சீற்றகராதியாக உதவுந் தகையது.

விலை ரூபா 2-0-0

அரும்பொருள் விளக்க நிகண்டு.

சிறந்த ஒரு சொற்பல்பொருள் நிகண்டு. நிகண்டு களின் வரலாற்றினை விளக்கும் விரிந்த முன்னுரையுடன் கூடியது. சொல்லின் பொருள்களை யெளிதாகத் தெரிந்துகொள்ளுதற்குப் பலபொருளொருசொல்லகராதி சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. விலை ரூபா 1-4-0

கம்பராமாயணம்—உயுத்தகாண்டம்.

முதல் மூன்று படலங்கள்: பல ஏட்டுப் பிரதிகளை ஒப்புநோக்கித் திருத்தியது; பாடபேதங்களைத்துக் கொடுக்கப் பெற்றது. விலை ரூபா 0-6-0

திருக்குறள்

முழுமும் சொந்தறிப் பகராதியும் விஷய ஒப்புத்திறனும் (வா.மார்க்க சகாயம் சேட்டியார் பதிப்பு)

சிறந்தக்கமான இப்பதிப்பில் அட்டவணைக்கு மாத்திரம் 300 பக்கங்கள் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. திருக்குறளைப் படித்து ஆராய விரும்புவார்க்கு இவ்வட்டவணை மிகவும் உபயோகமானதாகும். ஒப்புக்குறள்களைச் சேர்த்துப் பதிப்பாளியர் அளித்துள்ள மாணக்கருக்குப் பெரிதும் பயன்தரும். இப்பதிப்பின் அருமை பயின்று பார்த்தாலன்றிச் சொல்லிக்காட்டுவது சலபமன்று. விலை அணு 0-12-0

களவியற் காரிகை.

ஒரு சிறந்த அகப்பொரு ளிலக்கண நூல்; முதன்முறை இப்போதுதான் அச்சில் வெளிவந்தது. கிடைத்தற்கரிய பல அரிய நூல்களிலிருந்து எடுக்கப்பெற்ற மேற்கோள்களை யுடையது; பல அனுபந்தங்களை யுடையது. தமிழாராய்ச்சியாளர்க்குப் பெரிதும் பயன்படுவது. க்ரோன் அளவில் 170 பக்கங் கொண்டது. சொற்பப் பிரதிகளே யுள்ளன. விலை ரூபா 3-0-0

நூற்பொருட் குறிப்பு.

1. இறையனார் களவியலுரை; 2. குறந்தொகை; 3. திருக்கோவையார்; 4. நற்றிணை; 5. களவழி நாத் பது; 6. தேவாரம்; 7. வீரசோழியம்; 8. நாலாயிர திவ்யப் பிரபந்தம் முதலிய எட்டு நூல்களின் பொருட் குறிப்பு அடங்கியது. தமிழ் லெக்ஸிகன் ஆபீஸ் தலைமைப் பண்டிதர் ஸ்ரீமான் மு. இராகவையங்காரவர்களால் தொகுக்கப்பட்டது. டெம்மியளவில் 175-பக்கங்கள் உடையது. இலக்கிய ஆராய்ச்சிக்கும் சரித்திர ஆராய்ச்சிக்கும் மிக இன்றியமையாதது. சொற்பப் பிரதிகளே யுள்ளன. விலை ரூபா 10-0-0

இராஜசந்தரம்.

ஒரு நவீனகம். இனிய எளிய நடையில் எழுதப் பெற்றது. விலை ரூபா 0-8-0

தினகரமலை யென்னும்—தினகர வெண்பா

திருக்குறளின் அதிகாரத்திற் கொரு வெண்பாவாக 133 வெண்பாக்களைக் கொண்டது. இது ஒரு பண்டை நூல். இதைப் பதிப்பித்தவர் ஸ்ரீமான் S. வையாபுரி பிள்ளை, B.A., B.L., விலை அணு 0-6-0

கலாநிலயம் ஆபீஸ், வேளாளர் தெரு, புரசை, சென்னை.

திராவிடப் பிரகாசிகை

இந்நூல் தமிழின் மாட்சியையும் அதன் இலக்கண இலக்கியங்களின் விவரங்களையும், தமிழின் தெய்வப் பழமை மரபியல், ஒழிபியல் இலக்கண மரபியல், இலக்கிய மரபியல், என்னும் ஜம்பெரும் பகுதிகளால் நன்கு விளக்குவது. சமீபகாலத்திற் றேன்றிய “தென் மொழி வரலாறு,” “தமிழ் வரலாறு” முதலிய புது நூல்களுக்கு வழிகாட்டியாயுள்ளது. தமிழ்ப்பண்டிதர்களுக்கும், மாணவர்களுக்கும் நற்பயன் விளைக்கக் கூடியது. புத்தகசாலை, வாசக சாலைகளுக்கும் இன்றியமையாதது. இது, திருவாவடுதூரயாதீன மகாவித்துவானும் விளங்கிய யாழ்ப்பாணத்து வடகோவை-சபாபதி நாவலரவர்களால் இயற்றப்பட்டது. இதன் இரண்டாம் பதிப்பு அழகு பெற டெம்மி எட்டுப்பக்கங்கொண்ட ரூப பாரங்களாக நல்ல கடிதத்தில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது. இப்பதிப்பின் விசேஷங்கள்:—தமிழ் ஆங்கில முன்னுரை, நூலாசிரியர் சரித்திரம், மேற்கோள் விளக்கம், கடினசந்தி நீக்கம், அச்சப் பிழையின்மை முதலியன. வேண்டுவோர் கீழ்க்குறித்த விலாசங்களுக்கு எழுதவும்:—

- 1 காரியதரிசி, மலைய சைவசித்தாந்த சங்கம், துவாலாலம்பூர்.
- 2 சோதிடவிலாச புத்தகசாலை, கோக்குவில் யாழ்ப்பாணம்.
- 3 சே. வெ. ஜம்புலிங்கம் பிள்ளை, 20, காரணேசுரர்கோயில்தெரு, யயிலாப்பூர், சென்னை.

ANCIENT JAFFNA

MUDALIAR C. RASANAYAGAM c. c. s.

An authentic history of North Ceylon, Particularly of Jaffna based on archeological Epigraphic and linguistic researches is stated here in a connected manner from ancient times up to the occupation of the Island by the European. Professor S. Krishnasamy Iyengar has given an appreciative foreword.

PRICE Rs. 5-8-0.

KALANILAYAM Purasawalkam, Madras.

கலாநிலயம் 1930-வது வருடம் 3-வது வால்யூம்.

தலையங்கங்கள்:—அறியாமை வேண்டப்படும் 4. சயநலச் சோதனை 8. விஷயத்திற்கேற்ற விளம் பரம். முயலுக்கு முயலவேண்டா. விளம்பினால் வெட்கக்கேடு. கல்லாதபேர்களே நல்லவர்கள் 3. நாணத்தால் நைவார்திறம். வாலின் நீளம். பெருமையின் பெருமை...முதலிய கட்டுரைகள் ஐம்பது, உலகியலோடு வாழ்க்கையின் தத்துவத்தை விளக்குவன.

கம்பராமாயணம்:—(T. N. சேஷாசலம் ஐயர், B. A. B. L.) அயோத்தியா காண்டம் முதலிரண்டு படலங்களின் விளக்க ஆராய்ச்சி. அரசியலுக்குரிய அறங்களில் திருவள்ளுவர் வேத வியாசர் முதலானோர்க்கும் கம்பருக்கும் உள்ள வேறுபாடு 25-கட்டுரைகளில் விளக்கப்பட்டுள்ளது. ஸ்ரீமான் சோமசுந்தர பாரதியார் வரைந்துள்ள, “தசரதன் குறையும் கைகேசி நிறையும்” என்னும் நூலிற்கூறிய பொருளும் முடிவும் கம்பருடைய கருத்திற்கு கொவ்வாதன வென்று 25-கட்டுரைகளில் வாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

குறுந்தொகை:—(K. இராமரத்தம் ஐயர், B. A.) புத்தகமாய் இப்பொழுது கிடைக்காத இச்சங்கநூற் செய்யுள் நானூறும் விளக்கமான உரையுடன் பதிப்பிக்கப் பெற்றிருக்கின்றது.

அப்பர்:—(E. N. தணிகாசல முதலியார், B. A. B. L.) அப்பர் அறுபத்துநான்கு கலைகளை யறிந்து கையாண்ட பெருமை விளக்கப்பெற்றிருக்கின்றது.

இலஞ்சிப்பாவை:—(T. S. நடராஜபிள்ளை, B. A. B. L.) Sir Walter Scott என்பவரின் ஆங்கிலத்தில் பாடிய Lady of the Lake என்னும் காவியத்தைத் தழுவி எழுதிய கதை.

மானத சாத்திரம்:—(T. P. மீனாக்ஷிசுந்தரம் M. A., B. L.) ஆங்கிலமுறையைத் தழுவி, நடத்தை, உணவு நாட்டம், அழகை, சிரிப்பு, தன்னெடுப்பு, தன்னெடுக்கம், புணர்ச்சி, இணை விழைச்சி, வினையாட்டு முதலியவைகளின் தத்துவங்கள் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

தமிழ்ப் பாடம்:—வில்லிபாரதம் கிருஷ்ணன் தூதுச் சருக்கமும், அஷ்டப்பிரபந்தமும் போதிப்பதுடன், புணரிலக்கணம் முழுவதும் தெற்றென விளக்கப்பெற்றிருக்கின்றது.

நம்மாழ்வார் வைபவம்:—(K. இராஜகோபாலா சாரியார், B. A. B. L.) விளக்கமான ஆராய்ச்சியுடன், 2-ம் பத்த 6-ம் தசகம் வரையிலும்.

இவைகளைத் தவிர, ஆங்கிலத்திலிருந்து மொழிபெயர்த்த கட்டுரைகளும், ஆச்சரிய சூடாமணி என்னும் வடமொழி நாடக மொழிபெயர்ப்பும், சிலப்பதிகாரக் கரணல்வரியை அழகுற விளக்கிய ‘மாதவி மாதவம்’ என்னும் கட்டுரைகளும், தனிப்பாடல்களும், அண்டபுராண ஹாஸ்யப் பாடல்களும், நாயன்மார் சரித்திர உண்மைபோன்ற பல கட்டுரைகளும் நிறைந்துள்ளன.

1931-வது வருடம் 4-வது வால்யூம்.

தலையங்கம்:—அகமே புறம், வாழ்வாங்கு வாழ்பவர் 10. உண்மையில் உழல்வார் திறம் 5. மெய்மையை அலமரச் செய்யலாமோ 4. அருமையினு மருமை 4 மறப்பது முறுதியாமே. நள்ளாள் நகை 4. முதலிய கட்டுரைகள் 50.

கம்பராமாயணம்:—(T. N. சேஷாசலம் ஐயர், B. A. B. L.) கைகேசி சூழ்வினைப் படலம் முதல் அயோத்தியாகாண்டம் இறுதியாக 50 கட்டுரைகளில் ஆராயப்பெற்றிருக்கின்றது.

சூளாமணி:—(K. இராமரத்தம் ஐயர், B. A.) இதுகாறும் உரை யெழுதப்பெறாத இந்நூல், உரையுடன் பதிப்பிக்க ஆரம்பமாகி இவ்வாண்டில் ஐந்து செய்யுள்கள் வந்துள்ளன.

யாப்பிலக்கணம்:—உறுப்பியலும், செய்யுளியலில் பாக்களின் இலக்கணமும்.

அப்பர்:—(E. N. தணிகாசல முதலியார், B. A. B. L.) அப்பர் 64 கலைகளைக் கையாண்ட பெருமை விரிவாக வரையப்பட்டிருக்கின்றது.

ஆண்டாள்:—(E. N. தணிகாசல முதலியார், B. A. B. L.) ஆண்டாள் பிறப்பு, இளமை, கல்வித்திறம், அனுபவம், யௌவனம், மதம், சித்தாந்தம், முத்தி முதலியவைகளின் உண்மை.

மானத சாத்திரம்:—(T. P. மீனாக்ஷிசுந்தரம், M. A. B. L.) புலன்களின் அமைப்பும், உணர்வு முதலியவைகளின் தத்துவமும் விளக்கப்பெற்றன.

பிலாரோ நாடகம்:—ஆங்கிலப்புலவர் R. B. Sheridan எழுதிய நாடக மொழிபெயர்ப்பு.

நவராத்திரி நாடகம்:—(K. N. சந்திரேசன், B. A. Hons) ஓர் நவீன நாடகம்.

சிதம்பர தேவர் சரிதம்:—(Dr. V. S. அருணாசலம் பிள்ளை) முத்தியில் மனம் வைத்து உலகத்தில் விவகரிப்பார் பெருமையை உட்கொண்ட வோர் நாவல்.

களவியற் காரிகை:—(S. வைபாபுரிப்பிள்ளை, B. A. B. L.) இதுகாறும் அச்சேருத நூல். அகப்பொருளிலக்கணத்தின் சிறப்பை விளக்கவல்லது.

கந்தபுராணமும் சங்க நூல்களும்:—(பண்டிதர், திம்மப்பா ஐயர்) கந்தபுராணத்தைச் சங்கநூல்களோடு ஒப்புநோக்கி ஆராயும் கட்டுரைகள்.

இவை தவிர, மொழிபெயர்ப்புக் கட்டுரைகள், தமிழிரட்டையர், முகலிய கட்டுரைகள் பல.

ஒவ்வொரு வால்யூமிற்கும் விலை வருமாறு:— பைண்ட் செய்யாதது ரூ. 7 8 0

கால்கோ கில்ட் பைண்ட் ரூ. 8 8 0 ஆப்லேதர் கில்ட் பைண்ட் ரூ. 9 0 0

இவ்விலையில் தபால் அல்லது இரயில் சார்ஜ் அடங்கவில்லை. இந்தியாவில் உள்ளவர்கள் இரயில்வே பார்ஸல் மூலமாகப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். To Pay போட்டு அனுப்புவோம். ஏழுமட்டைகளுக்கு மேல் இரயில்வே கட்டணம் ஆகாது. பர்மா, விலோன் இவ்விரண்டு இடங்களுக்கும் ரயிலில் அனுப்பமுடியாதாகையால் விலையுடன் தபால் பார்ஸல் சார்ஜ் ரூ. 2-4-0 சேர்த்தனுப்பவேண்டும். மலேயே, தென்னாப்பிரிக்கா முதலிய நாடுகளில் இருப்பவர் தபால் சார்ஜிக்கு ரூ. 3. சேர்த்தனுப்பவேண்டும். இவைகளை வி. பி. யில் அனுப்ப இயலாது. முன்பணம் அனுப்பி எழுதல் வேண்டும்.

வ ர் த் த ம ன ம்

காங்கிரஸ் மகாநாடு:—சென்ற இரண்டு ஆண்டுகளாகக் காங்கிரஸ் மகாநாடு கூட்டம் கூடாமலிருந்தது. பொதுஜனங்கள் சட்டமறுப்பு இயக்கத்தில் மனதைச் செலுத்தியிருந்தமையாலும், அரசாங்கத்தார் காங்கிரஸ் சட்ட விரோதமான கூட்டம் என்று தடுத்திருந்தமையாலும் காங்கிரஸ் கூடுவதற்கியலாது போயிற்று. ஸ்ரீ மாளவிபாவின் பெரு முயற்சியால் மார்ச்சு மாதத்தில் காங்கிரஸைக் கூட்டுவதென்று ஜனத்தலைவர்களால்தீர்மானிக்கப்பெற்றிருக்கின்றது. அதன்படி மார்ச்சு மாதம் 31-ந் தேதியன்று காங்கிரஸ் மகாநாடு கல்கத்தாவில் கூடலாம் என்று தெரிகின்றது.

சென்னை மாகாண வரவுசெலவுத் திட்டம்:—1932-33-வது வருட, சென்னைமகாண அரசாங்கத்தின் திருத்தப்பட்ட வரவுசெலவுத் திட்டம் வருமாறு:—1932-33 வருட வருமானம் 1688 லட்சம். 1932-33 இல் எதிர்பார்க்கப்பட்டதைவிட 95 லட்சம் அதிகப்படி வருமானம் கிடைத்திருக்கின்றது. 1932-33-வது செலவுத்திட்டப்படி 1627 லட்சம் தேவை. எனவே திட்டப்படி எஞ்சுகின்ற தொகை 32 லட்சம் அதிகமாகும். அவ்வளவு முதலிய செலவிற்காக 19 லட்சமும் ஹைட்ரோ எலக்ட்ரிக் திட்டத்தில் 3 லட்சம் அதிகமும், கல்விக்கு 3 லட்சம் அதிகமும் பணம் வேண்டியிருக்கின்றது. இவ்வழிச் செலவுபோக மிகுதியாயுள்ளது 63 லட்சமாகும். 1933-34 இல் 1920 லட்சம்தான் வருமானம் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

பம்பாயின் முன்னேற்றம்:—இந்தியாவிலுள்ள நகரங்களில் சிறந்ததும், பல துறைகளில் முன்னேற்றமடைந்துள்ள துமான பம்பாய் நகரில் நான்கு முஸ்லீம்கள் மிகவும் துணிகரமாகக் கொள்ளையடித்தனர். பைசுல்லா என்னுமிடத்திற்கு நகரில் ஒரு வீதியில், காலை நேரத்தில் ஒரு மார்வாரி, தமது ஆளுடன் சென்றுகொண்டிருக்கையில், 4 முஸ்லீம்கள் அவ்விருவர் எதிரில் தோன்றி கண்களில் மிளகாய்ப் பொடியைத் தூவி இருவரையும் கத்தியால் குத்திவிட்டு மார்வாரியின் வசமிருந்த 400 ரூபாய் பணத்தைக் கொள்ளையடித்துச் சென்றனர். போலீசார் இருவரைக் கைதுசெய்துள்ளார் என்று தெரிகின்றது.

சீன ஜப்பான் யுத்தம்:—சீன ஜப்பான் யுத்தம் நாளுக்கு நாள் வளர்ந்து வருகின்றது. சிறிது காலமாக மஞ்சூரியாவில் சீனப்படையும் ஜப்பான் படையும் கடுமையாகப் போர் செய்துவருகின்றன. சர்வதேசச் சங்கத்தார் இவ்விருநாட்டாருக்குள்ளும் ஒரு மத்தியஸ்தமான ஏற்பாட்டைச் செய்ய முயன்ற முயற்சி பலன் தரவில்லை. ஜப்பானிய அரசாங்கத்தாரும் சர்வதேச சங்கத்திலிருந்து விலகிக்கொள்ளத் தீர்மானித்திருக்கின்றனர் என்று தெரிகின்றது.

அமெரிக்க பார்லிமெண்டு சபையினர்:—அமெரிக்க பார்லிமெண்டு சபையினருக்குரிய வசதிகள் வருவாறு. அவர்கள் வருடமொன்றிற்கு 2000 பவுன் சம்பளம் கொடுக்கப்படுகின்றனர்.

அவர்களுக்குக் காரியதரிசிகளும் குமாஸ்தாக்களும் சர்க்கார் செலவில் தரப்படுகின்றனர்.

காகிதம், பேனா, பேப்பர் முதலியவைகள் இனாமாகக் கொடுக்கப்படுவதுடன் சபைக்குவந்துபோகும் செலவையும் சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்கின்றது.

இலவசமாக மருந்து கொடுக்கப்படுகிறது. அவர்களுடைய மோட்டார் வண்டிகள் தங்குவதற்கு வெட்டிகள் கொடுக்கப்படுகின்றனவாம்.

அவர்கள் இறந்தால் சர்க்கார் செலவில் ஆடம்பரமாக அடக்கம்செய்ய ஏற்படும் செலவை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்கின்றதாம்.

ஓர் ஆங்கிலச் சிறுவன்:—இங்கிலாந்தில் 12 வயதுடைய ஓர் சிறுவன் இருக்கின்றானாம். அவன் சங்கீதத்தில் அளவிறந்த சக்தியுடையவனாம். ஐரோப்பாவில் அச்சிறுவனுக்கு இணையான சங்கீத வித்வான் எவனும் இதுவரையில் தோன்றியதில்லையாம். அவன் பாடினால் கேட்பவர் ஸ்தம்பித்துவிடுகின்றனராம்.

தமிழ்க்கடல்:—திருவாளர். கா. நமச்சிவாயமுதலியாரால் பதிப்பிக்கப் பெறுகின்ற தமிழ்க்கடல் என்னும் ஒரு மாதப்பத்திரிகை வரப்பெற்றேறும். தமிழ் மக்களின் அறிவுவளர்ச்சியோடு தமிழ் வளர்ச்சிக்குமான முறையில் இம்மாத விதழ் வெளிவரும் என்றும், இதனில் பூமிசாஸ்திரம், வானசாஸ்திரம், தாவரசாஸ்திரம், ரசாயனசாஸ்திரம் முதலியவைகள் எல்லோரும் எளிதில் அறிந்து பயன்பெறும்படியான முறையில் எழுதி வெளியிடப்படும் என்றும் பத்திரிகையில் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆகாயவிமானம், எலக்ட்ரிக்விட்டி, கம்பியில்லாத் தந்தி முதலிய விஷயங்களும் இதனில் விளக்கப்படும் என்று தெரிகின்றது. இதன் வருடசந்தா ரூ. 2. தமிழ்க்கடல் ஆபீஸ், சார்தோம், மைலாப்பூர் சென்னை, என்ற விவரத்தில் இது கிடைக்கும்.

பூரி சங்கராச்சாரியார்:— ஒரு வாரமாய்ச் சென்னையில் பல விடங்களில் பிரசங்கம் செய்துவரும் பூரி சங்கராச்சாரிய ஸ்வாமிகள், உலகத்தில் வழங்கும் பாஷைகளின் தன்மையைப் பற்றிச் சில வார்த்தைகள் கூறியருளினார். அது வருமாறு:—“உலகத்தில் வழங்கும் பாஷைகளை உத்தமம் மத்திமம் அதமம் என்று மூவகையாகப் பிரிக்கலாம். அவைகளில் ஆங்கில பாஷை அதமபாஷை. ஆங்கில பாஷையில் எழுத்துக்களுக்கும் சொற்களுக்கும் பொருளுக்கும் சம்பந்தம் கிடையாது. சமீஸ்கிருதம் உத்தமபாஷை. வடமொழியில் ஒவ்வொரு சொல்லிற்கும் சூக்ஷ்மப் பொருளும் ஸ்தூலப் பொருளும் உண்டு. எழுத்து என்னும் பொருளைத்தருகின்ற அக்ஷரம் என்னும் வடமொழிச்சொல் அழியாதது என்னும் பொருளை யுடையது.”

இறுதியில், சமீஸ்கிருத பாஷையின் உயர்வினிற்று உதாரணங்கள் பலகாட்டி, அப்பாஷையின் அமைப்பும் தத்துவமும் சிறப்புடையதென்றும், ஆகையினாலேதான் அது தேவபாஷையெனக் கொண்டாடப்பெறுகின்றதென்றும் கூறினார்.

யாழ்ப்பாணத்தில் கலாநிலையம் என்னும் பெயரால் நிறுவப்பெற்றிருக்கின்ற சங்கத்தின் முதலாண்டு அறிக்கை வரப்பெற்றேறும். இச்சங்கம் தமிழ்க்கலைகளாகிய ஓவியம், சிற்பம், மொழி, இசை ஞானம் முதலியதுறைகளில் தொண்டாற்றும்நோக்கத்துடன் சென்றவாண்டு நிறுவப்பெற்றது. கடந்தவருடம், திருக்கோவை, பத்துப்பாட்டு, கம்பராமயணம், கவித்தொகை, சிந்தாமணி, தேவாரம், சைவசிந்தார்தம் முதலிய விடயங்கள்பற்றிப் பல அறிஞர் உபநிய சித்துள்ளார். இலக்கிய இலக்கண வகுப்புக்களும் இச்சங்கத்தின் சார்பில் நடத்தப்பெறுகின்றன. இச்சங்கத் தலைவர் யாழ்ப்பாணம் பரமேஸ்வரி கல்லூரித் தலைவரான ஸ்ரீமான் S. நடேச பிள்ளை. மத்திய கல்லூரி ஆசிரியரான ஸ்ரீமான் K. நவரத்தனம் காரியதரிசி. அறிக்கையிலிருந்து இச்சங்கம் சிறந்த நோக்கத்துடன் நடத்தப்பெறுகின்றதென்று தெரிகின்றது.

— கம்ப ராமாயணம் —

பதவுரை விரிவுரை விளக்கம் இலக்கணக் குறிப்பு
முதலியவைகளுடன்

வை. மு. சடகோப ராமாநஜாசாரியார்

சே. கிருஷ்ணமாசாரியார்

வை. மு. கோபால கிருஷ்ணமாசாரியார்.

ஆகியவர்களால் பதிப்பிக்கப் பெற்றவை.

பால காண்டம்	ரூ.	5	0	0
அயோத்தியா காண்டம்	„	5	0	0
ஆரணிய காண்டம்	„	4	0	0
கிட்கிந்தா காண்டம்	„	4	8	0
சுந்தர காண்டம்	„	5	0	0
யுத்த காண்டம்—2 பாகம்	„	10	0	0

தபால், அல்லது இரயில் பார்வல் கட்டணங்கள் வேறு. வேண்டுவோர், தாம் வேண்டும் புத்தகங்களுக்குரிய விலையில் பாதியாவது முன்பணம் அனுப்பி ஆர்டர் செய்யவேண்டும். மற்றதை வி. பி. மூலம் பெற்றுக்கொள்வோம்.

மானேஜர்:— கலாநிலயம், வேளாளர் வீதி, புரசை, சென்னை.

தேகபலம், ஞாபகசக்தி, உற்சாகம், ஊக்கம்,
சக சம்பத்து இவைகளைக் கொடுப்பதில்
எங்கள் பிரசித்திபெற்ற

ஆதங்க நீக்ரஹ மாத்ரைகள்

பலவிருத்தி ஓளஷதங்களுக்கெல்லாம் முன்னணியில்
நிற்கின்றன. இலட்சக் கணக்கான ஜனங்கள் (சென்ற
53 வருஷங்களாக) உபயோகித்து குணமென்னும்
பாக்கியத்தை அடைந்திருக்கிறார்கள். நீங்களும் ஒரு
டப்பியை உபயோகித்துக் குணத்தை அறியுங்கள்.

32 மாத்திரைகளடங்கிய டப்பி 1-க்கு ரூ. 1 0 0
5 டப்பிகள் ரூ. 4 0 0

இனும்! ஆரோக்கிய கிரந்தம் இனும்!
ஆதங்க நீக்ரஹ ஓளஷதாலையம்,
26, பிராட்வே, மதராஸ்.

கற்பக மலர் (சிறு கதைகள்)

(ஆசிரியர் - சகோதரி வி. பாலம்மாள்)

மலர் 1 - விருந்தில் விலங்கு - விலை அரை 3.

மலர் 2 - அவள் இஷ்டம் - விலை அரை 3.

ஏழை ஸ்டாம்புக்கு 2-புத்தகங்கள் அனுப்பப்படும்.

பூர்வீக பிரசுராலயம், மயிலாப்பூர், சென்னை.

பாரத வசனம்.

ஆதிபர்வம் 3-8-0. ஸபா, ஆரண்ய, விராட பர்வங்
கள் அடங்கியது ரூபா 5-0-0. உத்தியோக, பீஷ்ம,
துரோண, கர்ண சல்லிய, ஸவுப்திக பர்வங்கள்
அடங்கியது 5-0-0. சாந்தி, அதுசாசனிக, அச்வமேத,
ஆக்ரமவாஸ, ஸ்வர்க்காரோஹண, முசல, மஹாப்ர
ஸ்தானிக பர்வங்கள் அடங்கியது 5-0-0.

பாலவினோதினி ஆபீஸ், 323, தண்டையார்ப்பேட்டை
வண்ணார்ப்பேட்டை போஸ்ட், மதராஸ்

NATIONAL
INSURANCE COMPANY, LIMITED.
Head Office :
NATIONAL INSURANCE BUILDING,
7, Council House Street, Calcutta.

New Policies Issued in 1931
for over ... Rs. 1,32,33,000

Showing an increase over
the New Business figure
for 1930 of ... 16.54 %

Claims paid up to end of
1931 over ... Rs. 90,00,000

Invested Funds amount to over Rs. 1,75,00,000

LOW RATES LIBERAL CONDITIONS
NEW TABLES NEW BENEFITS

For particulars & Agencies please write to:—

R. G. DAS & Co., OR The Branch Secretary,
Managers. 113, Armenian Street,
Madras.

FIRE & ACCIDENT RISKS
covered by
NATIONAL FIRE

AND
GENERAL INSURANCE COMPANY Ltd.,
NATIONAL INSURANCE BUILDING,
7, Council House Street, Calcutta.

The Branch Secretary,
Madras Branch, OR R. G. DAS & Co.,
113, Armenian Street, Madras. Managers.